

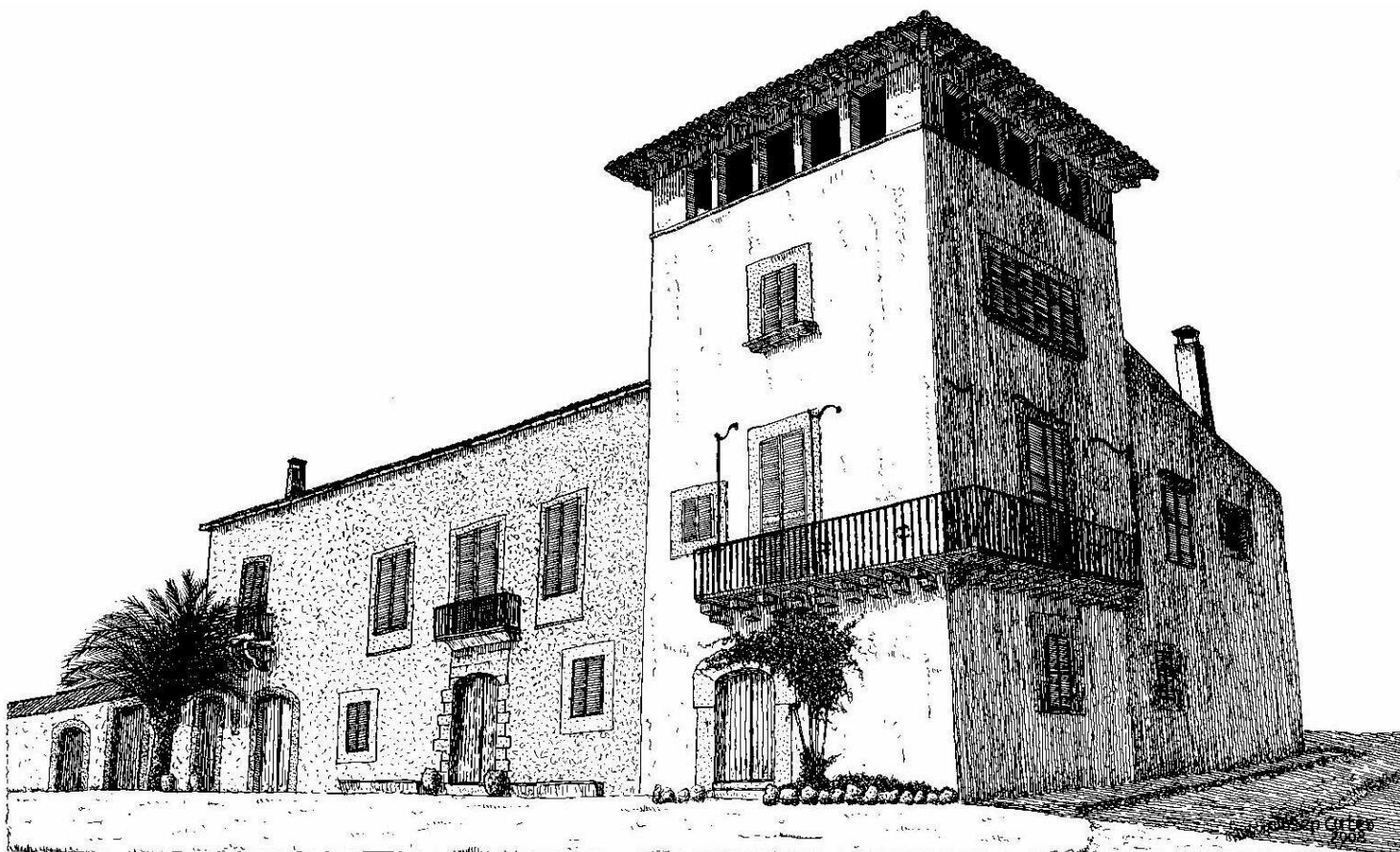

flor de card

Sant Llorenç des Cardassar * Maig del 2008 * núm. 359

En aquest número:

- * Jeroni Llambias parla del que hauria d'esser el Corpus
- * Joan Llull ens mostra Sant Llorenç des del Google Earth
- * Els Trescadors viatgen al parc nacional d'Aigües Tortes i Sant Maurici
- * Maria Bel Pont informa de les activitats de la Biblioteca
- * Josep Cortès comenta un llibre de la Sección Femenina
- * Tomàs Martínez escriu sobre els biocarburants i la fam
- * Guillem Pont reflexiona sobre els efectes d'un curs
- * La conselleria de Medi Ambient presenta un pla contra el canvi climàtic
- * Es posen en marxa a Sant Llorenç les parelles lingüístiques
- * Pau Quina anuncia que Sant Llorenç sortirà per IB3
- * Rafel Duran estrena al Teatre Lliure, per Pere Santandreu
- * Els alumnes de l'escola contenen el viatge als Pirineus
- * I les seccions habituals d'Espipellades, el Temps, Tertúlia de cafè, Esports, Editorial, Pàgina infantil, Demografia, Filosofia...

Sa Torrenova

Apatia

Segons els diccionaris, l'apatia és la manca d'emoció, motivació o entusiasme. És un terme psicològic que s'aplica a un estat d'indiferència, en el qual un individu no respon a aspectes de la vida emocional, social o física. En el cas de Sant Llorenç creiem que també es podria aplicar perfectament a les relacions entre la gent i els poders públics, i potser fins i tot amb les dels individus particulars i les associacions o col·lectius.

Deim això perquè sembla que a la gent no li preocupen gaire els aspectes comunitaris, que hi ha una certa separació emocional entre l'Ajuntament i el poble, com si només tengués interès per les coses que l'afecten personalment; com si l'individualisme s'hagués apoderat definitivament de la manera d'esser de la gran majoria de llorencins, fent bo allò que "no sentim com a nostre allò que és de tots".

I dóna la sensació que a l'equip de govern ja li va bé que sigui així i que la gent els deixi fer, perquè d'aquesta manera no hi ha aldarulls que l'obliguin a actuar o donar explicacions sobre el que es fa o es deixa de fer. De fet, des de les eleccions municipals ençà, no hi ha hagut cap partit que hagi donat una informació pública sobre temes que afecten el municipi. Només l'Obra Cultural Balear ha organitzat dues taules rodones, una sobre el Catàleg del Patrimoni Històric -del qual, per cert, no se n'ha tornat parlar, i això que s'hi presentaren nombroses al·legacions-, i una altra sobre la reimplantació del servei ferroviari. I no en parlem de l'Agenda Local 21, que va partir amb la idea que la gent participàs en les decisions dels polítics sobre el futur del poble i fa més de dos anys que no s'ha reunit, i això que sovint s'assegura que s'envesteixen nous projectes dins el seu si. En aquest sentit, tampoc no pareix que l'oposició del Partit Popular, que va obtenir un gran recolzament per part dels votants, tenguí tanta projecció pública com l'any anterior a les eleccions, i gairebé només es deixa sentir en els plenaris, als quals ja se sap que no hi assisteix pràcticament ningú.

Tot això permet suposar que l'equip de govern forma un cos estable i unitari, i que tots els partits que l'integren estan d'acord amb les decisions que es van prenent en el dia a dia, ja que no se sent cap veu dissonant que qüestionï algunes decisions si més no discutibles que s'estan prenent.

Som dels qui pensen que no anam bé, que si no es potencia la participació de la gent s'anirà perdent l'esperit de poble que hauria d'amarar la nostra col·lectivitat. És ver que una bona part de la responsabilitat que això sigui així recau sobre els propis particulars, però també ho és que els polítics haurien d'esser el motor que fes rodar la roda, els qui estirassin del carro per a què la gent s'implicàs més en les tasques comunitàries.

Però per ventura és somniar truites... que també és una altra manera de somniar, ara que es compleixen 40 anys d'aquell maig que va voler capgirar la història.

Flor de Card

Revista d'informació general de Sant Llorenç des Cardassar (Mallorca)

Adreça: carrer de Sant Llorenç, 36

Correu electrònic: flordecadcard@premsaforana.cat

Telèfon: 971 569119

Publicitat: Ignasi Umbert: 670 355462

Maig del 2008 - Número 359

Dipòsit legal: 765-1973

Edita: Associació cultural Flor de Card

Imprimeix: Gràfiques Muntaner (Manacor)

Director: Josep Cortès i Servera

Consell de Redacció: Felip Forteza
Antònia Galmés
Guillem Quina
Joan Santandreu
Guillem Soler
Ignasi Umbert

Col·laboren

Josep Cortès	Sa Torrenova	Portada
	Espipellades	13
	Mai no et queixis	18
	Tal dia com avui	27
Jeroni Llambias	Corpus Christi	3
Pau Quina	Sant Llorenç a IB3	4
	Esports	9
Guillem Pont	Què hi haurà de diferent?	5
Joan Llull	A vista de satèl·lit	6
Pere Santandreu	Rafel Duran al Teatre Lliure	8
Xisca Ramon	Els Trescadors	10
Paraula	Parelles lingüístiques	12
Redacció	Pere Orpí	12
	Breus	19
Maria Bel Pont	Biblioteca	14
Nicolau/Simonet	Demografia	15
L'escola	Viatge als Pirineus	16
Guillem Ramis	Usuaris del tren	20
Ajuntament	Plaça Auditòrium	19
	Transport escolar	20
Medi ambient	Canvi climàtic	21
Margalida Fiol	Pàgina infantil	22
Clàudia Umbert	Cardassar	24
Crom el Nòrdic	Filosofia	26
Ignasi Umbert	C.D. Cardassar	28
Joan Roig	Tertúlia de cafè	30
Xesc Umbert	El temps	31
Tomàs Martínez	La FAM	32
Bel Nicolau	Comptabilitat	
	Distribució	

Nota

Els articles apareguts en aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus propis autors.

"Corpus Christi", cos desfet pels altres, com el pa i vi a la taula

Dia 25 de maig celebràvem la festa del Corpus Christi. Aquesta festa va néixer al segle XIII en un ambient totalment diferent al nostre, amb el desig de venerar l'Eucaristia instituïda per Jesús en el Darrer Sopar amb els seus deixebles.

Al seu origen influïren:

- Santa Juliana de Mont Cornillon, que des de nina tenia una gran devoció a l'Eucaristia i que va posar en coneixement del seu Bisbe a Liège (Bèlgica) i altres personalitats religioses la visió que afirmava haver tingut: "l'església en forma de lluna plena i amb una taca negra que significava l'absència d'aquesta solemnitat.

- I el miracle de Bolsena: en què un sacerdot alemany, mentre celebrava missa a Bolsena, quan peregrinava a Roma, dubtà de la presència real de Crist a l'hòstia consagrada i mentre pronunciava les paraules de la consagració experimentà la sang a les seves mans, l'altar i el corporal.

Dins aquest ambient, el Papa Urbà IV, dia 8 de setembre de 1264 ordenà la celebració de dita festa, que ja es donava a la diòcesi de Liège. I fou amb el Papa Climent V i el seu successor Joan XXII que s'estengué amb més força i difusió. Inicialment no es parlà de processons, però se sap que a partir del segle XIV se celebraven amb bastant normalitat.

La Festa del Corpus Christi s'inicià a una època ben concreta i a partir d'uns fets considerats extraordinaris, que dugueren la gent de l'època a tributar un culte solemne i públic a l'Eucaristia com una mostra d'adoració, amor i gratitud.

No hi ha dubte que en el nostre

temps, vuit segles després, les coses han canviat molt. Els creients segueixen celebrant l'Eucaristia, com un eix central de la comunitat cristiana, que es reuneix entorn de la Paraula i la Taula de Jesús per escoltar el seu missatge i per compartir el pa, mentre dóna gràcies i prega, però amb un estil diferent, allunyat de magnificències i discretament.

I què veiem a l'Eucaristia?

Veiem que Jesús ens convoca al seu entorn, com ho ha va fer a Palestina amb aquells deixebles, i ens mostra:

- que es fa bocins pels altres, com el pa damunt la taula, perquè els altres siguin,
- que es desfà pels altres, com el pa damunt la taula, perquè els altres es facin,
- que és dóna del tot als altres, com el pa damunt la taula, perquè a ningú li falti la força i el coratge de viure, i de viure amb dignitat.

- Que vessa la seva sang pels altres, com el vi es vessat damunt la taula, perquè tots experimentin l'alegria de viure; i la societat i la humanitat siguin espai de festa, i ho siguin per tots.

Però a l'Eucaristia Jesús també ens parla i ens envia al món a fer el mateix que ell va fer. Ens diu: anau al món: al carrer, a ca vostra, al vostre barri, al lloc de feina, al camp polític, social i econòmic:

- mirau de desfer-vos i fer-vos bocins perquè els altres siguin i perquè hi hagi una autèntica justícia, que és la defensa dels indefensos i del dèbils, que no se'n poden sortir per ells mateixos.

- Mirau de vessar la vostra suor i sang perquè el món sigui el que ha de ser: un lloc de igualtat, de justícia, de llibertat i de pau, a on les persones i els pobles valen, no per lo que tenen o per lo que poden econòmicament i materialment sinó, senzillament, perquè són persones a imatge i semblança de Déu amb tota la seva dignitat.

No hi ha dubte que els cristians del món occidental, de Mallorca i d'Europa, avui en dia, tenim un gran repte i desafiament davant el fenomen de la misèria i fam del Tercer Món, que ha

esclatat i ha esquitxat i farcit la nostra societat occidental i els nostres pobles d'una immigració desesperada i accelerada. Davant això Jesús i l'Evangelí ens reclamen adquirir i mantenir-nos en una actitud constant i ferma d'acollir, compartir i acceptar, reconeixent tots els seus valors i atenent les seves necessitats, integrant-los des de la igualtat i la justícia:

- que trobin un treball just i ben remunerat,

- que trobin una casa en condicions,

- que no se sentin mirats amb por, estranyesa i desconfiança.

- que puguin legalitzar les seves situacions.

- que se sentin convocats i trobin lloc a les nostres comunitats cristianes si professen la nostra fe.

- que puguin practicar lliurement, i sense por la seva religió, si és diferent a la nostra.

- i que plegats mirem de trobar camins de bona convivència i d'enriquiment mutu i d'integració continuada, des de la consciència de que lo que ens uneix i fa iguals és el fet de ser persones i fills d'un mateix Déu, Pare i Mare de tots.

Viure l'Eucaristia són totes aquestes coses i més. El criteri que comprova l'autenticitat de les nostres celebracions és la capacitat de concretar el nostre amor en un compromís real en atendre els més necessitats

Anar a l'Eucaristia, des d'una gran sensibilitat davant els problemes i necessitats de la gent i societat del nostre temps: la família, els immigrants, els qui tenen inseguretat laboral, els malalts, els majors tot sols i desemparats, els qui ensopeguen pel seu propi mal cap, els qui viuen situacions de violència de tota casta, de pobresa, de guerra, de corrupció social i política, etc. I demanar llum i força per fer front a tot això, personal i comunitàriament, i sobre donar resposta eficaç als desafiaments de cada moment.

Aquesta és l'autèntica adoració i veneració del Cos de Crist, cos de la Humanitat malmenada.

Jeroni Llambias Vidal

Sant Llorenç a IB3

Qui m'hauria dit, ara fa tres anys, que el meu llibre del malnoms serviria per qualche cosa més que per estar a l'estant d'algunes cases del poble. I és que resulta que la meua petita obreta servirà de guia per a un programa d'IB3 sobre malnoms. Concretament, el canal autonòmic (que a la fi es posa a fer cosetes un poc interessants, més enllà d'absurdes càmeres ocultes o col·loquis barats de plaça) pretén fer una docusèrie d'una dotzena de capítols en la qual un reporter, a la manera d'*El caçador de paraules* de TV3, anirà pels diferents pobles de Mallorca a la recerca de malnoms per saber quina anècdota els va motivar i quines persones s'hi amaguen darrere. Pel que sembla, pretén ser un programa amè i divertit, però per assegurar-ho caldrà esperar els resultats.

Supòs que descobriren el meu llibre (desconec de quina manera) i per això contactaren amb mi per guiar-los en la seva investigació. I jo (sense cobrar, perquè després no especuleu amb mala baba) vaig acceptar la proposta. La meva missió, bàsicament, va consistir a destacar aquells malnoms que podrien ser més atractius per a l'audiència. Per això vaig seguir una sèrie de criteris:

- Destacar els malnoms més graciosos (com *Treufoc* o *Sevillano*) i els més importants (com ara els de ses Sitges o de Son Vives, pel simbolisme d'aquestes possessions).
- Cercar persones genuïnes de poble ("salades" perquè ens entenguem). Per això vaig recomanar que visitassin na

Francisca Meca, madò Pisca, en Pedro de sa central o na Racona.

- Cercar persones rellevants del poble. Aquí vaig apuntar gent com en Pep *Mosca*, com a director de la revista local; en Jaume *Figuera*, com a creador de les caretes de Sant Antoni; en Guillem *de sa Bogura*, com a articulista destacat i, no ho oblidem, autor de la introducció del meu llibre; i na *Tomassa*, com a capdavantera de la 3ª edat i, pel que sembla, vella coneguda de la cadena.

Record que en vaig dir bastants més (ara me ve a la ment els *Botó* o els *Palers*, dels quals els va interessar molt que en Pau Debon, del grup *Antònia Font*, en formàs part), però si de cas, ja es posaran en contacte amb vosaltres. A més, sé que em varen dir que no tots els assenyalats podrien sortir, ja que el programa tindrà una durada determinada, la qual cosa vol dir que hi ha la possibilitat que algun des esmentats al final no surti. I després hi ha la cara inversa; és a dir, que algú estigui empegueït o li molesti sortir per la televisió, la qual cosa és totalment lícita, i no té perquè fer-ho.

Allò que no sé cert és quan s'emetrà. Pensau que ara encara estaven recopilant informació, la qual cosa em fa pensar que fins devers juliol no vendran a gravar i, després, l'emissió per antena dependrà de la direcció de la cadena. De totes maneres, les expectatives és que a finals d'agost o per

setembre ja es pugui emetre. Personalment, consider que pot ser una experiència atractiva ja que sempre és interessant veure representada la col·lectivitat en què vius. Ja us avisaré quan m'assabenti del dia i l'hora en què es faci i esper que l'Ajuntament ens col·loqui una pantalla gegant a la plaça perquè tots puguem veure-lo i riure plegats (és broma senyor batle... és clar que ara que hi pens hi ha hagut altres poblacions que ho han fet per mirar cantar una simple representant en un concurs d'aquests tipus *Operación Triunfo*. No sé on arribarem...).

Frase del mes

Aquest mes, com a novetat, més que una frase us oferiré un passatemp que em va aconellar el nostre bon amic Xisco Tous. Aprofitant la maina que darrerament els ha esdevengut als nostres governants de llevar i tornar posar direccions prohibides, com si d'un joc es tracàs, present un *divertimento* a la revista, el qual es du a terme en un mapa del poble com el que us he posat més a baix. La cosa consisteix a imaginar-nos que anam amb cotxe i hem d'anar d'un punt de la vila a un altre (esquivant les possibles direccions prohibides, com no). Miam si sou capaços d'arribar al vostre destí sense fer gaire voltes. Va, valents...

Pau Quina

Tot el que passa, passa per alguna raó. Però per trobar-la, hem de sortir del marc.

(Atribuït a Zygmunt Baumann)

Que hi haurà de diferent?

Armats d'un poal de plàstic groc -es millor un poal perquè així no se copegen- i d'un gaiato d'ullatre que havia de fer les funcions de ganxo anàrem a collir els albercocs primerencs "gavatxets"(?) de "sa Vela", mitja quarterada que hi ha vora la possessió de Son Llorenç. Va ser tasca fàcil, l'albercoquer no en tenia gaire d'albercocs i, netejat l'arbre, na Caterina va collir uns brotets florits de rotaboc, en castellà "madre-selva" (*Lonicera implexa*), de la liana que hi havia a l'altra banda del camí; les flors del rotaboc tenen un perfum intens i dolç, fresc i fi; tot alhora. La inspiració de l'aire perfumat, em portà a l'ara i aquí. Al moment present. Mentre les pituitàries es recreaven en l'olor, el cervell trespava, com un llamp, el sol de l'horabaixa, els colors de foravila, els renous -els ocells, el silenci... tot un broil de vida en uns segons!

... Ara mateix, assegut davant l'ordinador, quan des del present recreo el moment passat amb la veu dels Antònia Font amollant frases calculades en format surrealista (*no sabia que passava l'oceà per una banyera... multiorgàsmia general... estic de puta mare i jo me vull morir allargat damunt sa barca... punt i principi de viure sense tu... visc a un planeta ple d'ecosistemes... i cada nit fem una festa...*) el record de l'ara i aquí del perfum del rotaboc em porta a les insistències del ara i aquí que ens feien els monitors del curs: ara mateix què sents?, on et porta aquest sentiment? I el pensament que a més d'impertinent és persistent em porta a altres instants del curs, al record de les darreres vivències i a qüestions que em segueixen martellejant les neurones adesiara: què

has après? què hi haurà de diferent a partir d'ara? I automàticament apareixen reptes personals il·lusionants i pors, ganes i pereses, forces i sabotejadors, tot un món de dualitats en un mateix moment.

I com adesiara solem fer m'amago rera la cortina de la raó i en la lògica.

Sens dubte el "**què has après? què hi haurà de diferent en el teu fer a partir d'ara?**" és un d'aquells missatges que haurà calat amb força independentment de la intencionalitat prevista

en els continguts del curs.

Una d'aquelles coses que, com moltes altres, s'aprenen "sense voler". En aquest entorn, és conegut el cas de la mare que pretén ensenyar al seu fill a que mengi els xitxeros que hi ha en el plat (o qualsevol altre aliment) però no ho aconsegueix perquè el fill, en comptes d'escoltar la mare observa el que fa el pare que, des de sempre, els deixa dins el plat. Una variant, més positiva, del que s'ensenyà "sense voler" és aquella que representa un valor afegit als continguts i experiències dissenyades com a "cos" d'una publicació, d'un curs, d'un seminari... com per a mi, és el cas de les frases que es

deixaven caure després del bon dia, o de la valoració d'una activitat. Frases contundents que en forma de palanca et porten al creixement, al canvi d'hàbits, a l'incorformisme i a la necessitat de fer coses noves, per tenir resultats diferents, per arribar a ser una persona més gran i plena.

"**Què has après? què hi haurà de diferent en el teu fer a partir d'ara?**"

Si aplico aquests interrogants en el meu petit món laboral, familiar, de parella, social, d'oci, de desenvolupament... lla-

vors arribo a l'evidència que, per minúsculs que puguin ser els canvis, per intrascendents que puguin semblar, invariablement representen punt i principi d'un nou viure, de l'inici d'un nou creixement personal continu.

Basta deixar-se portar per la vida! Si som capaços, òbviament, d'arraconar els múltiples sabotejadors que sempre surten amb força: la por al fracàs, l'autocomplaença, la por al què diran, l'orgull, la peresa, el tanmateix!, la timidesa, el "fer com si", el compliment -"cumpló y miento"-... i totes aquelles altres coses a les quals solem posar forma de dimoni cucarell (dimonió bo i acceptable que forma part de la nostra vida)

"**que has après? que hi haurà de diferent en el teu fer a partir d'ara?**"... us imagineu per un moment que ens plantejàssim la pregunta cada vespre? I que, a més tenguéssim el desig i el coratge de créixer una miqueta?

Guillem Pont

dipòsit

5x5

Exclusiu per a increment de posicions a "SA NOSTRA".
Per a més informació, acudiu a les nostres oficines.

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

Ante el consentimiento de la Comissió d'Economia, Habitatge i Innovació. Govern de les Illes Balears. 3/10/2007

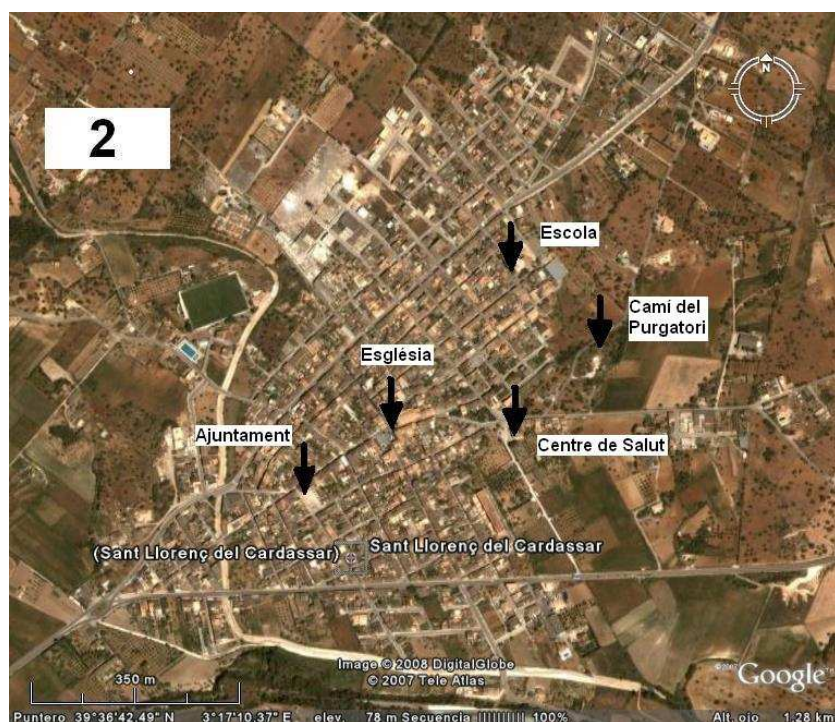
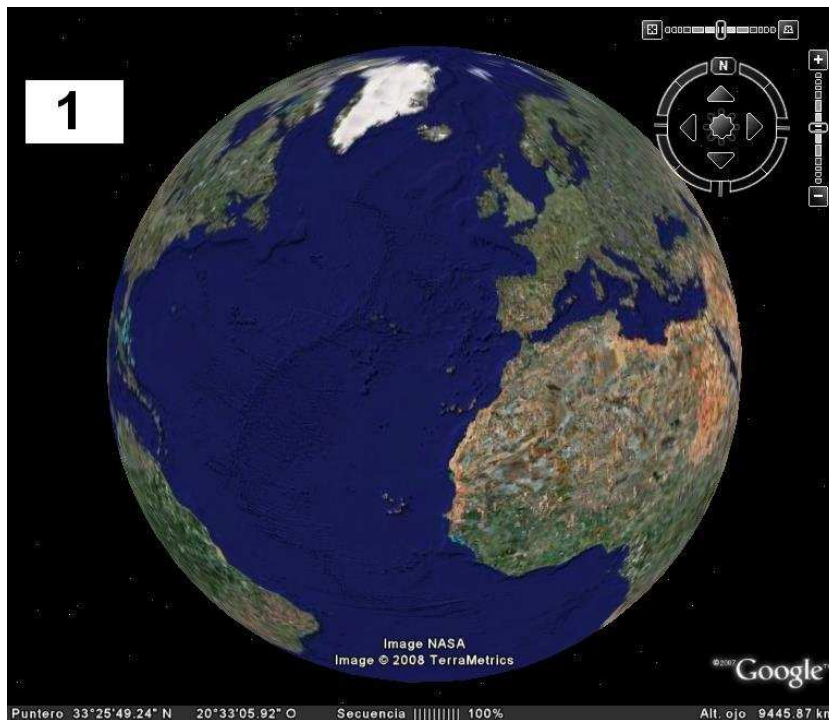
Sant Llorenç a vista de satèl·lit

Les tecnologies de la informació i de la comunicació avancen a un ritme frenètic. Internet, el correu electrònic, els mòbils, els ipods, els MP3 i MP4 -i qualche avanç més del qual no dec tenir constància- han provocat tal revolució en les telecomunicacions que resulta impossible posar-se al dia en aquest camp. Ningú no dubta que qualsevol avanç tecnològic, per revolucionari que sembli, pot passar de moda en qüestió de dies.

Com es veu el nostre poble des de l'espai? Aquesta i altres preguntes ens les permet respondre un programa informàtic que circula per internet i que, per tant, és a l'abast de tothom: el Google Earth.

El programa Google Earth va aparèixer el 28 de juny de 2005. Semblant a un sistema d'informació geogràfica, permet veure imatges del nostre planeta en tres dimensions a partir de la combinació d'imatges captades per satèl·lit i de mapes. Té una versió gratuïta (Google Earth Free) i dues de pagament (la versió Plus i la Pro), es pot instal·lar a qualsevol

ordinador que tengui connexió a internet. Està comunicada amb una potent base de dades d'un servidor compartit amb Google Maps. Té moltíssimes aplicacions: permet observar la Terra en tres dimensions, seleccionar un indret determinat i anar acostant-s'hi des de l'atmosfera amb l'ajut del ratolí, conèixer els noms dels estats, ciutats, pobles, mars, llacs, muntanyes, etc., conèixer les coordenades de qualsevol punt de la Terra, mesurar distàncies, desar les imatges o enviar-les a través del correu elec-trònic, veure les ciutats i, dins aquestes, els edificis, els monuments, els carrers, les cases, etc.

En el cas de Sant Llorenç, aquest programa informàtic ens permet veure la forma triangular que tant el caracteritza: l'aresta de ponent correspon al lloc on es creuen les carreteres de Son Servera i d'Artà, la de llevant és la sortida de Son Servera, i la nord -on el poble ha crescut més i ha "deformat" aquest triangle que seria gairebé perfecte- coincideix amb la sortida cap a Artà. A més, el regle ens permet mesurar les distàncies: així, per exemple, comprovem que la distància que hi ha entre la sortida de Manacor i la d'Artà és més llarga -aproximadament 1,5 km., fins a les darreres cases- que la que hi ha entre la de Manacor i la de Son Servera, que no arriba a 1 km. De nord a sud també hi ha més o menys un quilòmetre de distància.

Amb el ratolí podem acostar-nos a qualsevol lloc del poble que triem: el camp de futbol, la Plaça

Nova, la Plaça de l'Ajuntament, els dos torrents i el lloc on s'ajunten, la Plaça del Pou Vell, etc. No cal dir que l'objecte es veu més detallat i més clar com més ens hi acostam, però també hem de dir que el programa gratuït no té la resolució dels altres dos.

El nostre poble està escrit amb l'article literari, és a dir Sant Llorenç del Cardassar, nom que apareix dues vegades -supòs que per referir-se tant al terme municipal com al poble. Per altra banda, la fotografia que podem veure és relativament recent, supòs que de fa tres o quatre anys. Encara no s'ha fet la variant, amb la qual cosa veim les dues carreteres que travessen el poble més transitades que avui en dia. Com a coses curioses, diré que mentre que a la plaça de l'església no hi ha cap cotxe aparcats -apuntau el dia!-, just davant l'entrada del camp de futbol n'hi ha dos, un dels quals pareix blanc i l'altre vermell. Hi podem veure clarament la piscina municipal i el camp de futbol. D'altra banda, si ens fixam en la posició de les ombres, tot indica que la foto es va fer prop del migdia, quan el sol es troba al sud. I la presència de quatre para-sols davant el Bar de Can Corem fa pensar que devia ser l'estiu o almanco una època de bon temps. Es destrien, així mateix, les voluminoses construccions de l'escola i del Molí d'en Bou, però encara no s'ha començat a construir el bloc de pisos que hi ha a la sortida del poble en direcció a Les Planes. Es pot veure, a més, la voltera que fa el torrent per evitar el camp de futbol, com també la forma perfectament quadrada del Molí d'en Gras i la seva torre cilíndrica enmig.

Com veis, l'escrit va acompanyat de quatre

imatges extretes del Google Earth: la que duu el número 1 representa el globus terraquí vist d'una altura de 9445 km. La número 2 ens mostra el poble de Sant Llorenç des de poc més d'un quilòmetre d'altura, a més d'informar-nos que la Plaça Nova, on es troba el ratolí, està situada a 39°36'38" de latitud nord i a 3°17'07" de longitud est. La número 3, ja us ho heu de pensar, correspon al camp de futbol Es Moleter i a la piscina municipal vists des de bastant més a baix (360 m.). I a la 4 tenim la zona de la benzina, encara sense la rotonda de Son Nadal, vista des d'una altura de 784 metres. A més, veureu que damunt la foto 2 he traçat una sèrie de fletxes amb el nom d'una sèrie de llocs: l'església, l'ajuntament, el centre de salut, l'escola i el camí del Purgatori.

És evident, doncs, que les noves tecnologies han suposat un gran avanç en el món de les comunicacions. Però, com tot, hi ha també la qüestió de l'ús -bo o dolent- que en fem. Avui en dia és molt fàcil accedir a determinats continguts "perillosos". Podem parlar també de la qüestió de la manca d'intimitat. De vegades un té la impressió que hi ha una espècie de Gran Germà capaç de controlar els moviments de tothom. Hem pogut veure l'ús de les noves tecnologies en les guerres recents de l'Irak o Afganistan. Si des de qualsevol ordinador i amb un programa de poca resolució ens és possible veure les places, els carrers, els vehicles o qualsevol altra cosa, qui ens assegura que els estats no són capaços de seguir les nostres converses per telèfon o entrar fins al fons de les nostres cases?

Joan Lluís Vives

Rafel Duran estrena al Teatre Lliure

Una de les obres que s'han pogut veure aquesta temporada al Teatre Lliure de Barcelona ha estat *Dia de partit*, de David Plana, que ha dirigit el llorençí Rafel Duran. *Dia de partit* ha estat en cartell del 15 de maig fins al 8 de juny, en un dels espais escènics més emblemàtics de la ciutat.

Rafel Duran ha comptat amb un equip molt solvent. Les actrius Chantal Aimée i Maria Molins, i els actors Joan Carreras, Julio Manrique i Fèlix Pons conformen el repartiment d'un text que l'autor ha escrit per encàrrec del Teatre Lliure. L'escenografia és del també mallorquí Rafel Lladó, col·laborador habitual en molts dels projectes de Rafel Duran. Finalment, el vestuari és de M. Rafa Serra, la il·luminació de Quico Planas i el so és a càrrec d'Igor Pinto.

Segur que molts de vosaltres coneixereu alguns dels actors, que compten amb una atractiva trajectòria tant en teatre (a l'Auditori sa Màniga heu vist Julio Manrique a *En Pólvora* del Teatre Nacional de Catalunya; i Joan Carreras a *Les dones sàvies* -un dels

espectacles amb què fa nou anys es va inaugurar sa Màniga- o a *El coronel ocell*) com en televisió (són habituals de sèries com *El cor de la ciutat*, *Ventdelplà* o *Porca Misèria*).

Dia de partit fa referència de forma molt tangencial al món del futbol.

L'excusa és un partit Barça-Madrid, que a l'obra és motiu de conversa constant. Ara bé, de fet, l'obra tracta més aviat el tema del poder, de la pèrdua de poder, de l'eròtica del poder, de vencedors i vençuts, del món dels "homes obsessionats per guanyar el partit que tenen plantejat amb la vida. Homes en lluita contínua, que no descansen, que se senten vençuts o a punt de començar una remuntada", tal com indica l'autor. El partit de futbol esdevé simplement el rerefons.

A l'obra hi apareix el delinqüent de baixa volada, Fredy, que interpreta de forma excel·lent Julio Manrique; el polític enfonsat, el Ventura, a càrrec de Joan Carreras, que elabora un personatge que prova de surar i no ho aconsegueix, i que traspua una trencadissa interior terrible. Ventura és un personatge angoscat, sense nord, devastat, que ens pot fer recordar mutatis mutandis Blanche Dubois de Tennessee Williams. És sens dubte un personatge esqueixat, que no aconsegueix de recuperar-se. Finalment, Fèlix

Pons assu-meix el paper de Pujades, l'alt càrrec polític, el sense escrúpols, el que neda i guarda la roba.

A l'obra els personatges masculins estan ben construïts i vénen definits -tot i que des d'àmbits socials molt diversos- per la seva virilitat. Fins i tot en alguns actes actuen guiats per una testosterona desbordant, sobretot en els casos de Fredy i de Pujades.

Pel que fa als personatges femenins, Maria Molins interpreta el paper de Rita, un personatge potser una mica massa estereotipat, que ha passat de prostituta a dona de la neteja. I Chantal Aimée fa de Maite, la professora universitària segura de si mateixa i capaç de satisfer els seus desigs, que compta amb totes les eines per fer el que ella vulgui. Per contrast amb els personatges masculins, els personatges femenins resolen coses, actuen, fan.

Dia de partit és un text acabat de treure del forn, que fa referència al dia a dia, que treu a l'escenari personatges esbucats que són incapaços de tornar a aixecar-se, personatges perduts que no saben per on tirar, personatges aprofitats i sense complexos -que trepitgen sense manies-, que actuen i viuen a corre-cuita, una mica tal i com ens els presenta sovint el dramaturg nord-americà David Mamet. Una grata sorpresa, que retrata molt bé la soledat de l'ésser humà, tan vulnerable, tan fràgil.

Pere Santandreu

EL CARDASSAR, SALVAT

Qui diu que en el món del futbol no existeixen els miracles. El nostre equip, el Cardassar, va demostrar fa unes setmanes que amb constància i fe els miracles es poden donar en el món de la pilota. I és que l'esquadra granota havia de guanyar el seu partit (contra el Murer, que estava en zona d'ascens) i esperar que el Pollença fallàs en el camp del Plana de na Tesa, que no es jugava res. I totes aquestes combinacions es varen produir, però encara multiplicades per dos, ja que en el minut 85 el Pollença empatava a 3 i encara estava salvat, fins que, a escassos minuts del final del partit, un gol diví del Pla de na Tesa fou definitiu. En una paraula, espectacular. Més emoció, impossible, i segurament això és el que fa gran aquest esport.

Pel que fa als partits en si, cal destacar que el Murer, a pesar de no jugar amb tots els habituals, va lluitar i córrer com qualsevol altre, la qual cosa lleva qualsevol suspicàcia respecte a l'honestetat del seu entrenador, el llorenç Mateu Munar. Al final, es va notar que els locals s'hi jugaven més (de fet, els de Muro ja estaven classificats per a la Lligueta d'ascens) i un solitari gol del jugador Pep Lluís, de la pedrera, (beneït sigui, li haurem de reservar un lloc a l'equip de per vida o fer-li un monument en es Moleter) va sentenciar el partit. En canvi, el Pollença després d'haver igualat el resultat en diferents ocasions, no va saber mantenir el resultat en els darrers minuts i el Pla de na Tesa els va fer un gol in extremis que els condemna a Primera Regional a causa, sobretot, d'una segona volta desastrosa. Ja vaig advertir fa un mes que, en certa manera, aquest final de Lliga de Preferent em recordava el del Mallorca i el Llevant, de Primera Divisió, de fa uns anys (salvant les distàncies). També el Mallorca havia estat quasi tot l'any en posicions de descens, però una reacció en la segona volta, més la fallera del Llevant en el tram final de la competició (comparable a la del Pollença) produïren el miracle. En resum, això viscut ha estat realment increïble, però val més no repetir una experiència similar (sobretot ho dic per evitar atacs de cor als aficionats llorencins).

Ara ens toca riure, gaudir de la permanència i donar gràcies al sant que sigui. Ara bé, això no ha d'evitar que d'aquí unes setmanes no femem una reflexió en fred

sobre què ha pogut passar per arribar a aquest extrem tan desagradable. Però això ho deixarem per al mes que ve (ara estam massa calents i eufòrics), en el qual jo exposaré les meves pròpies conclusions i, si tenc temps, l'anàlisi anirà acompanyada d'una entrevista conjunta amb el president Ignasi i el directiu Tolo Pocholo, els quals ens podran dir la seva opinió sobre tot el que ha passat al llarg de la temporada.

Per cert, xerrant de directius, us faig saber que l'actual directiva es retira (segons ells, després d'haver complit el seu cicle) per donar pas a nous interessats. Per ara els rumors apunten al retorn de vells coneguts, és a dir d'antics directius que als noranta ja estaven per allà dins. Però com que no hi ha res confirmat que ja us n'aniré informant. I què podem dir de la directiva que se'n va? Primer de tot, donar-los les gràcies perquè tot això són activitats sense ànim de lucre (*por amor al arte* que diuen en castellà) que beneficien el poble i l'esport en general. Esmentat això, podem passar a analitzar el seu projecte esportiu. Podríem dir que hi ha hagut un poc de tot. Uns anys molts bons en què quasi es va tocar l'ascens de categoria amb jugadors principalment del poble (la qual cosa té molt de mèrit) i un final de cicle ja no tan alegre que quasi ens ha dut a l'infern (el qual va coincidir amb la retirada d'una sèrie de jugadors claus, com en Juanillo, en Pep Lluís, en Paleta o en Bisbal, que el planter no ha pogut suplir per falta de jugadors i experiència). Aquest és el perill de fer un projecte bell i romàntic, com el d'emprar jugadors llorencins del planter, que a vegades xoques amb la dura realitat. De totes maneres, se'ls ha de reconèixer que varen aportar aire nou i il·lusió al club granota en un temps en què el projecte estava bastant estancat i gris. En poques paraules, gràcies.

ALAFIACABA EL TORNEIG DE TENNIS B

Sí, es va jugar la final. Va costar, però finalment en Rafa Alonso i jo vàrem poder acordar un dia per a disputar el partit definitiu. I la veritat és que no importava fer tants d'esforços, perquè al final el matx va tenir ben poca història (com totes les finals d'aquest poble, que no hi ha manera que siguin un poc emocionants). El resultat final ho diu tot: 6-0, 6-3. Jo, personalment, vaig començar molt malament (no per nirvis,

sinó perquè jo som així d'irregular), fins que en el segon set vaig recuperar-me un poquet i vaig poder maquillar mínimament el resultat. Però per bé que pugui estar, el tennis constant d'en Rafa (sense cops espectaculars, però molt efectius) és a anys llum del meu (que funciona a ratxes). Enhorabona al campió i ja ens veurem al torneig d'estiu (que no hi falta tant!!!).

ELSMALALTS, AALCÚDIA I SON CARRIÓ

Aquests corredors nostres sí que no paren. Aquest darrer mes han anat a Alcúdia, en una mitja marató de 21 quilòmetres, i a Son Carrió, a la ja popular cursa de ses Paparres, que aquest any era de 10,700 quilòmetres. Com sempre, varen fer un molt bon paper i deixaren el nom del poble ben amunt. A Son Carrió, segurament per tradició i per proximitat geogràfica, participaren ni més ni manco que una quinzena de llorencins, amb alguns de no habituals. En canvi a Alcúdia el número ja va ser més reduït: set (els més "malalts" de tots, supòs). A continuació us deix la classificació dels nostres en les dues curses:

Cursa de ses Paparres (Son Carrió)

15. Roberto García	41.05 min.
18. Miquel Nota	41.19 min.
22. Miquel Munar	42.01 min.
23. Joan Gomila (Juanillo)	42.21 min.
27. Joan Riera (Moreno)	43.18 min.
29. Joan Sancho	43.58 min.
35. Miquel Sureda	45.25 min.
36. Gaspar Mesquida	45.31 min.
37. Miquel Oliver (Wíver)	45.48 min.
53. Joan Melis (Del)	47.23 min.
55. Pep Soler (Zinho)	47.28 min.
69. Toni Ximelis	50.22 min.
71. M. Àngel Alonso	50.43 min.
78. Enrique Melis	51.34 min.
89. Sebastià Planissi	53.41 min.

Mitja marató d'Alcúdia

058. Roberto García	1:33:09
097. Cristina Fullana	1:38:59
098. Joan Gomila (Juanillo)	1:39:00
111. Jordi Miquel (Minero)	1:40:59
143. Joan Melis (Del)	1:46:29
160. Toni Ximelis	1:49:43
161. Joan Pasacual (Cus)	1:49:43

Viatge al Parc Nacional d'Aigües Tortes i Estany de Sant Maurici

El dimecres, dia 29 d'abril, els Trescadors partírem cap al parc nacional d'Aigües Tortes on, durant tres dies, férem excursions acompanyats de guies del parc. Vam estar allotjats a un hotel de Sort i tornàrem el diumenge, dia 4 de maig.

1 de maig: Estany de Sant Maurici i Aigües Tortes

Després d'una bona berenada a l'hotel, partim cap a Espot, des d'on ens pugen a l'estany de Sant Maurici amb jeeps. Els guies que ens acompanyen són na Maria i en Gerard. Des de l'estany, hem anat seguint un camí no massa empinat, i els guies ens han ensenyat la fauna autòctona del parc, com el pi negre (*pinus nigra*), el ginebró i el neret, una planta que permet fer una aproximació del gruix de neu caiguda: si les fulles són verdes, significa que en algun moment ha estat completament tapat de neu, mentre que les que són cremades han romàs defora. També hem conegut la relació simbiòtica entre els líquens i els arbres a les soques dels quals s'aferren. Quant a fauna, els guies ens han explicat quines espècies animals viuen al parc, com per exemple les guineus, els isards o els picots, uns ocells que "fan feina" de fusters: foraden les soques dels pins per tal de xuclar els insectes que es troben al seu interior.

Gairebé durant tota la ruta divisam des d'algun angle Els Encantats, dues muntanyes el cim de les quals semblen figures humanes, formes que s'expliquen per mitjà d'una llegenda: hi havia una vegada dos caçadors que, el dia de Sant Maurici, decidiren anar a caçar isards, en lloc d'assistir

a missa; de fet, en passar per davant l'Església feren befa dels fidels allà congregats. Ben aviat, van veure un isard i el perseguiren. El moment en què es disposaven a caçar-lo coincidí amb el moment en què el capellà feia la consagració. Aleshores, un llamp caigué sobre els dos homes i els petrificà.

Quan arribam a l'estany de na Ratera ens dividim en dos grups: uns queden amb na Maria a dinar a l'estany i els altres seguim en Gerard fins al refugi d'Amitges, situat a uns 2.400 m d'alçada, fita que assolim després d'una pujada ben vitenca durant poc més d'una hora a través dels turons nevats.

Devers les 18.30 hores en Mario, el nostre xòfer, ens retorna a l'hotel i, després d'una bona i merescuda dutxa, davallam a sopar i encara ens queda coratge per sortir a fer una volta per Sort, un poble no massa gran però molt acollidor, travessat per un riu d'una correntia impetuosa adaptat per fer-hi rafting durant els mesos d'estiu. L'ambient és tranquil i les cases tenen terrats de pissarra inclinats i façanes que combinen la pedra i la fusta.

2 de maig: Vall d'Àssua

L'excursió d'avui no discorre per dins el Parc, sinó per una de les seves zones d'influència, la vall d'Àssua. Partim del poble de Llessui i davallam cap a Saurí. Les vistes de la vall són espectaculars: les altes muntanyes ens mostren un esplendor de diferents tonalitats verdoses i s'alcen cap a un cel blau i completament estirat. Els nostres guies d'avui són en David i na Maria, que ahir va quedar tan alabada amb nosaltres que ha volgut tornar a acompanyar-nos.

Després de Saurí, arribam a Bernuï, el poble d'en Mario i família, que ens obren l'església per mostrar-nos una talla romànica. Conta la llegenda que aquesta

Mare de Déu fou robada i aparegué entre els pobles de Bernuí i Saurí, els habitants dels quals, per resoldre la seva ubicació permanent, decidiren llençar un gerro costa avall: si es rompia quedava a Saurí, si no a Bernuí. Ja veis quin fou el resultat d'aquesta disputa.

Mentre caminam cap a Sorre, na Maria ens fa a saber que, segons la tradició, a qui es trobi una sargantana amb dues cues, l'agafi i la col·loqui dins una safata amb arena, el rèptil li dibuixarà amb el seu moviment sobre aquesta el número que ha de sortir a la loteria. Per bé que miram, però, ningú en veu cap.

Com tots aquests poblets pels quals hem passat, Sorre és petit i està pràcticament despoblat. Per aquestes contrades, el ritme de vida transcorre lentament seguint el cicle agrícola i ramader i un acaba impregnant-se d'aquest ambient de tranquil·litat, d'una sensació d'un cert retorn al passat i a la tradició. Això no obstant, na Maria ens conta que els caps de setmana i durant l'estiu la vida en aquests pobles s'activa.

Seguim fent camí i vorejam el riu Pàmano, que canvia de nom a cada tram. Na Maria ens conta una altra llegenda: sentir córrer l'aigua d'aquest riu quan està sec anuncia la mort d'aquell que la sent. En arribar a Altron feim una cervesa ben fresqueta a l'únic bar que veim i ens seim a la plaça Major, on di-nam i de passada alimentam tots els cans del poble. Finalment, emprenem la pujada cap a Llessui. Durant la tornada, na Maria ens explica que la toponímia d'aquests paratges és bascoide i que la comarca del Pallars Sobirà, malgrat ocupar una gran extensió, té només 6.000 habitants, escampats a diferents pobles. La nota d'humor la posa en David, que afegeix que estan mancats de dones fadrines. Ja ho sabeu, dones fadrines, cap al Pallars Sobirà!

3 de maig: Vall Fosca

Avui ens guien en Gerard, na Natàlia i la cusseta

Terry. La vall Fosca tampoc no està inclosa dins del territori del Parc, sinó que és una zona perifèrica.

El trajecte fins a l'estany d'en Gento transcorre per un caminó empinat que fa ziga-zaga pel costat d'un turó. El terreny, durant el primer tram, és pedregós i ara i adés trobam davallades d'aigua per damunt del camí. Així com anam pujant, van apareixent clapes de neu cada vegada més consistents.

Vora l'estany d'en Gento hi ha un refugi, que no s'utilitza, i és aquí on se separen ambdós grups: uns queden a dinar allà i la resta seguim pujant fins al refugi de Colomina, situat a 2.395 m d'altitud i a una hora i mitja més de pujada sobre la neu. Segons el pes de cadascú, en caminar ens hi enfonsam fins als turmells o bé fins als genolls, ja que es tracta d'una capa tova, caiguda durant aquesta primavera. A dalt, ens esperen unes vistes espectaculars de les muntanyes pirinenques i d'un estany gelat, que té el mateix nom que el refugi. En haver dinat i després d'haver-nos desviat una mica per contemplar l'estany d'en Tort, també recobert d'una capa de gel, refeim el camí i davallam cap al pàrquing on ens esperen en Mario i la resta de companys.

Glossari

El Parc Nacional d'Aigües Tortes pertany a diferents comarques catalanes i està situat a la zona Nord-oest de Catalunya, ben a prop d'Andorra. La parla de la zona s'emmarca dins del bloc occidental i es diferencia del català central en trets com per exemple que les vocals o àtones no es pronuncien [u], o imperfets amb les terminacions -iva i -eva (voliva, feva...). Els Trescadors hem après moltes coses noves, com la dife-rència entre un llac i un estany, i algunes expressions pirinenques, com "matxo" (mul), "fer ganyips" (petita menjada, picada), "sargantilla" (sargantana), "minairó" (follet molt fener propi dels Pirineus) o "panteix" (persona que es queixa per tot).

Xisca Ramon

Les parelles lingüístiques

Paraula

Arpellots

El voluntariat lingüístic és un projecte que pretén crear un espai d'intercanvi en què dues persones comparteixen part del seu temps conversant en català.

Aquest programa, que l'associació *Paraula. Centre de Serveis Lingüístics* ha posat en marxa amb la col·laboració i el suport d'institucions públiques i d'associacions de totes les illes, consisteix a posar en contacte dues persones, una de catalanoparlant i una altra que parla un poc de català però que vol millorar l'expressió (més fluïdesa, més vocabulari i expressions...), perquè es trobin una hora cada setmana i converseïn.

El programa de parelles lingüístiques no és un curs de català; no es pretén que la persona mallorquina faci de mestra, sinó que simplement converseï amb l'altra persona en català sobre qualsevol tema que sigui del seu interès, com ho faria amb qualsevol amic amb qui queda per fer un cafè o anar a passejar. Són persones voluntàries catalanoparlants, no mestres ni professors. L'altre membre de la parella és un voluntari aprenent, perquè s'inscriu en el programa per aprendre, per millorar la seva expressió..., i ho farà de la millor manera que hi ha per aprendre una llengua: usant-la.

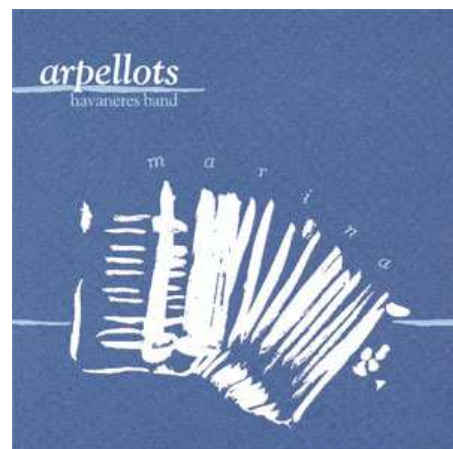
Algunes persones pensareu que aquest programa no és necessari, que per practicar només cal sortir al carrer i parlar amb la gent. No és cert. Per moltes raons els mallorquins i els nouvinguts no es relacionen en català - inseguretat, manca de fluïdesa, haver

d'entendre's en una altra llengua, etc.-, i per tant les situacions en què una persona pot practicar són molt limitades.

Com hi podeu col·laborar? Només heu d'apropar-vos al punt d'inscripció que hi ha al vostre municipi, o accedir al web www.paraula.cat i emplenar el formulari d'inscripció, en què indicareu la vostra disponibilitat horària i els vostres interessos o aficions. Amb aquestes dades us cercaran una parella amb qui pugueu congeniar i us la presentaran perquè pugueu acordar una trobada (a la plaça del poble, al parc amb els infants, en un espai municipal...).

Si en haver començat teniu dubtes sobre el programa o trobau que no us aïni amb la parella que us han cercat, només haureu de posar-vos en contacte amb *Paraula*.

Animau-vos a participar-hi! Podreu conèixer gent nova i aprendre coses sobre la seva cultura: festes, menjars, tradicions. A més, les persones que col·laborin en el voluntariat podran participar en totes les activitats que s'organitzin en el marc de la campanya: itineraris culturals, excursions, tallers, i obtenir descomptes en espectacles i altres serveis.

El dia 4 de juliol, dins el cicle **VETLLADES D'ESTIU** organitzades per l'Ajuntament de Sant Llorenç des Cardassar, tindrà lloc l'actuació del grup d'havaneres Arpellots Havaneres Band, que oferiran el seu repertori clàssic i les noves cançons del seu nou disc *Marina*. La cantada es farà a l'esplanada del castell de la Punta de n'Amer i començarà a les 21,30 hores. Hi estau tots convidats.

El disc va ésser presentat el dia 31 de maig al pati de la Misericòrdia, a Ciutat, i comptà amb la col·laboració del Consell de Mallorca.

Redacció

Pere Orpí

El dia 6 de juny, la delegació de l'Obra Cultural Balear organitza la seva tercera Tertúlia literària, coordinada per Joan Lluïa.

Aquesta vegada s'hi introduirà una novetat, ja que el personatge que la protagonitzarà serà en Pere Orpí Ferrer, poeta, escriptor, músic, pintor... de Capdepera, que parlarà de la seva obra. La novetat és que els altres dos escriptors fa molts anys que ja són morts i en Pere Orpí encara és ben viu, i esperam que ho sigui per molts d'anys.

Casualment, aquest gabellí serà protagonista de dos actes llorencins en el mes de juny, ja que també serà ell el

qui oficiarà una missa al cim del Telègraf el dia 15, a la sortida del sol, en una excursió nocturna que han organitzat els Trescadors, a la qual hi estan convidats, a més dels grups excursionistes de Mallorca, tots aquells afeccionats que s'hi vulguin afegir.

La trobada, que es fa cada any, és en honor de sant Bernat Menthon, patró dels excursionistes i compta amb la col·laboració del Consell de Mallorca, l'Ajuntament de Sant Llorenç el Govern de les Illes Balears.

Tant a l'excursió com a la tertúlia hi està convidat tothom. Esperam que hi hagi participació.

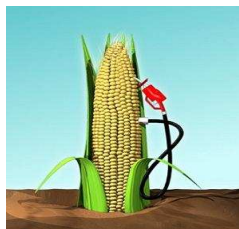

Si ets oracles no s'equivoquen, pareix esser que ses vaques magres ja han arribat a canostra, per la qual cosa haurem de fer un parell de forats més a sa corretja si no volem que mos caiguin es calçons.

I com que no estic segur que n'Antich estigui disposat a pegar un cop damunt sa taula, com ho ha fet en Montilla, perquè Madrid mos envii es dobbers necessaris, podria esser ben bé que durant aquesta legislatura no veiéssim passar es tren per Sant Llorenç i Son Carrió; i creis-me que em sabia molt de greu.

I sinó, ja en tornarem parlar d'aquí a tres anys.

Des de fa algunes setmanes s'està fent feina per obrir es carrer Pardines, que fins ara havia estat tallat pes tarongers de Can Pedro Robí. A la fi, per tant, un des primers habitants de Sant Llorenç tindrà un carrer així com toca, i no només un cul de sac. Lo que no entenc de cap manera és que es carrer de Sant Llorenç seguesqui tallat per un parell d'arbres a sa carretera de Son Servera, i després continuï fins an es final. No és que tengui cap interès en què se tallin ets arbres, però no hi ha d'altre carrer en es poble que tengui sa circulació tallada a mitjan lloc, ni tampoc en sé es motiu.

Diuen ets economistes que, gràcies an es descobriment des biosiéssel, es petroli no ha pujat tant com ho hauria fet si no s'hagués comercialitzat; també asseguren que així es països no estaran en mans de ses multinacionals petrolieres.

Altres consideren que convertir aliments en combustible suposa condemnar a morir de fam a 3.000 milions de persones pobres; i afegeixen que lo que s'estalvia amb so preu des petroli se perd amb so preu des cereals.

O sigui, que tenim un problema relacionat amb s'ecologia i amb sa pobresa... i qui sap si també amb ses empreses multinacionals relacionades amb una o altra opció.

"Ha de advertirse a los tímidos y vacilantes, que el que no esté con nosotros, está contra nosotros, y que como enemigo será tratado".

Es qui deia això en referència an es seus companys de partit no era n'Aznar, ni na Botella, ni na San Gil, ni n'Oreja, ni n'Aguirre, ni en Zaplana, ni n'Acebes; i p'es malpensats diré que tampoc no era en Jiménez Losantos ni en Pedro J. Ramírez, encara que sovint diguin coses semblants d'en Mariano Rajoy. Es qui deia això era el general Mola en es primers dies des cop d'estat que mos fa imposar sa dictadura.

Que deven començar a preparar es terreny per propiciar un casolà *Glorioso Alzamiento Nacional II*, a fi de conservar es poder dins es seu propi partit?

Per ses declaracions que he sentit de diversos dirigents del PSOE criticant en Mariano, tenc per mi que es socialistes s'estimarien més que guanyassin ses missions es *salvadors d'es principis tradicionals de ses dretes*, perquè així, si es populars no s'atracaven mai an es nacionalistes ni an es centre, tendrien molt difícil governar Espanya i ells estarien més tranquils i contents que un ca amb un os.

Perquè si es peperos no pelluquen vots des més moderats i de *sa perifèria* -com diuen es madrilenys- no sé d'on punyetes els han de treure!

No és ver que alguns dirigents des Partit Popular i d'Unió Mallorquina volguessin jugar amb dues finques d'Alcúdia i Marratxí (Es Crevers) dins es Pla Territorial de Mallorca, per propiciar un *pilotasso* de 100 milions d'euros.

I tampoc no és ver que, gràcies a sa informació privilegiada sobre finques rústiques que havien de ser requalificades com a urbanitzables, alguns promotors s'hagin embutxacat prop de 300 milions d'euros en plusvàlues.

Almanco és lo que asseguren na Rosa Estaràs i na Mabel Cabrer...

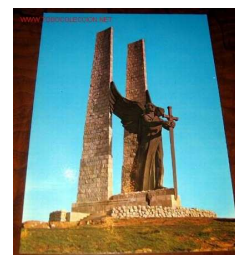

Se veu que en Cion Mascaró deu esser com aquells ecologistes a qui els agrada més sa terra que s'asfalt, perquè en es darrers carrers de Sant Llorenç que va asfaltar el va plànyer més que un cap pelat en perruqueria.

I és que hi ha carrers amb clots que pareixen avencs i altres que sembla que vas per damunt una raspa, perquè només trepitges grava!

Amb tants d'assessors com ha posat en Delgado n'hagués pogut contractar algun que se n'entengués un poc en lingüística, perquè amolla cada parida en relació a sa llengua que parlam es mallorquins que pareix que no ha anat mai a escola.

I és que amb això de sa llengua pareix que tothom hi pot dir sa seva, maldament no en tengui ni puta idea. Cosa que no passa en sa medicina, s'enginyeria, s'economia...

Activitats del mes d'abril

Durant aquest mes d'abril la biblioteca Salvador Galmés ha organitzat alguns actes d'animació a la lectura, sobretot per celebrar el dia internacional del llibre infantil (2 d'abril) i el dia del llibre (23 d'abril), adreçats als infants. A part també hi ha hagut activitats per adults.

Dimecres 2, a les 18h la biblioteca es va adherir al grup de biblioteques de tot l'estat espanyol que participaren en la commemoració del dia Internacional del llibre infantil, celebrant l'aniversari del naixement de Hans Christian Andersen, un dels escriptors més prolífics de literatura infantil. De Mallorca varen ser 13 biblioteques que hi participaren. Hi va haver un contacontes damunt un dels contes més coneguts d'aquest autor "El soldadet de plom". La bibliotecària, ajudada per un teatret de fusta, un "KAMISHIBAI" paraula japonesa que vol dir *teatre de paper*, va contar el conte passant les làmines amb dibuixos i així fer més atractiva la narració i provocant la màxima atenció dels nins. Hi va haver una bona assistència 43 nins i 13 adults.

Després vàrem fer un taller, pintàrem i retallàrem dues titelles, una del soldadet i una de la ballarina, que es varen dur a ca seva.

Divendres 4 a les 21:00 II Tertulia literària organitzada per la delegació l'Obra Cultural Balear a Sant Llorenç. L'autor escollit en aquest cas va ser el poeta Joan Alcover (1854-1926), autor entre altres de la Balanguera. Es va parlar de la seva biografia i de la seva obra poètica no massa extensa però sí prou important: Cap al tard (1909) i Poemes bíblics (1919). Una vetlada molt entretinguda i força interessant.

Dijous 17 a les 20:30h, organitzat per Esquerra

Unida es va projectar la pel·lícula d'Emilio Martínez Lázaro "Las 13 Rosas". Hi assistiren unes cinquanta persones.

Dimecres 23 a les 18h hi va haver una sessió de contacontes per celebrar el Dia del Llibre. Vàrem escoltar "La llegenda de Sant Jordi i el drac" a càrrec de Margalida Mas.

Després d'escoltar el conte, vàrem fer un taller de punts de llibres, allà a on els nins varen poder desenvolupar tota la seva imaginació i creativitat.

L'assistència va ser massiva 85 persones entre nins i adults.

Dimecres 23 a les 20:30h Conferència de la fundació Campaner. Presentació d'aquesta ONG a càrrec del seu fundador, que ajuda els nins de Níger a combatre la malaltia del Noma. Aquest any s'ha fet un mercadot de llibres de segona mà i la recaudació anirà a aquesta ONG.

Dijous 24 de les 10 a les 19h hi va haver una parada de llibres, a la plaça d'església, allà a on la gent va poder comprar les darreres novetats editorials publicades per la commemoració del dia del llibre.

Divendres 25 a les 10h la biblioteca, juntament amb els serveis educatius de l'ajuntament, varen organitzar una sessió de contacontes per als més menuts de l'escoleta de Sant Llorenç, nins de 1 a 3 anys, a càrrec de Nati de Grado. Va ser molt divertit i interessant, els nins exceptuant uns pocs, que ploraren una estoneta, s'ho passaren molt bé, escoltant i participant de l'activitat. Varen venir acompanyats per les educadores, na Marga, na Mª Antònia, na Mª Eulària i na Marieta Serra.

Bel Nicolau i Aina Simonet

NAIXEMENTS

* Dia 18 d'abril va néixer a Sant Llorenç na Laura Masoterias Nadal, filla d'en Raúl i na Joana Maria. Enhorabona.

* El dia 20, a Sa Coma, va néixer en Salvador Noguera Atienza, fill d'en Miquel Angel i n'Ana. Salut.

* El 23 va néixer a Sant Llorenç na Maria Antònia Riera Bauçà, filla d'en Pere Jaume i n'Antònia. Enhorabona.

* El dia 25 d'abril n'Antoni Lluís Servera i na Cristina Guerrero, que viuen a Sant Llorenç, tengueren una filla i li posaren per nom Antònia. La nostra enhorabona.

* Dia 27, a Sant Llorenç, va néixer en Mohamed Fekkak, fill de n'Abdallah i na Fàtima. Salam.

* El 5 d'abril va veure la llum a Sa Coma na Patrícia Massanet Prokeseva, filla d'en Juan Carlos i na Simona. Enhorabona.

* El 10 de maig, a Cala Millor, va néixer en Moisès Adoraïm Carmona Guzmán, fill d'en Moisès i na Minerva. Salut.

* Dia 7 de maig, a Sant Llorenç, va néixer en (o na) Sohadi Ikken, fill(a) d'en Driss i na Nadia. Enhorabona.

* El 10 de maig va arribar a aquesta vall de llàgrimes na Maria García Cárdenas, filla d'en Joaquín i na Francisca. Ehorabona.

* L'11 de maig, a Sa Coma, va néixer en Toni Amer Ballester, fill de Cristina i Antoni. Salut.

* El dia 12 de maig va néixer a Sant Llorenç en Pere Sánchez Umbert, fill d'en Pere i na Magdalena. Enhorabona.

* Dia 14 de maig, a Sa Coma, va veure la llum en Marc Pastor Moreno, fill de n'Antoni i

n'Antònia. Enhorabona.

* El 13 de maig, a Son Carrió, va néixer en Miquel Morlà Ballester, fill d'en Miquel i na Catalina. Enhorabona.

DEFUNCIONS

* El dia 27 d'abril ens va deixar de forma sobtada en Guillem Taberner Rosselló, de 65 anys, que durant dècades s'havia cuidat de l'agència de transports de Sant Llorenç. Descansi en pau.

* Dia 30 d'abril va morir na Coloma Servera Nadal, una llorencina de 96 anys que vivia a Manacor. Que la

vegem en el cel.

* El dia 14 de maig, a Son Carrió, va acabar la seva vida n'Aina Riutort Servera, de 89 anys. Al cel sia.

* El dia primer de maig ens va deixar na Catalina Sureda Planisi, als 76 anys d'edat. Era llorencina i la germana d'en Lluçà, mort el mes anterior. Que la vegem en el cel.

* El dia 11 de maig va morir na Catalina Mesquida Juan, una llorencina molt apreciada, de 91 anys, mare d'en Bernat Polit. Que puguem pregar per ella molts anys

* Dia 1 de maig va morir a Cala Millor en Bruno Rosinski, de 79 anys. Descansi en pau.

* El 6 de maig va acabar la seva vida na Dorothy Hughes, una anglesa de 84 anys que vivia a Sa Coma.

* El 15 de maig, a Sant Llorenç, va morir en Norman Short, de 73 anys. Descansi en pau.

NOCES

* Dia 25 d'abril feren l'esclafit en Tarek Sahli, del Marroc, i na Maria del Pilar López Roig, llorencina. Enhorabona.

* El 3 de maig es casaren en Sebastià Bover Oliver, de Palma, i na Catalina Assumpció Riera Alcover, de Manacor. La nostra enhorabona.

* El dia 3 es casaren en José Joaquín Oviedo Muñoz, de Càdiz, i na Fàtima Outeda Torres, natural de Pontevedra. Enhorabona.

**MODA AMB ACER
ESTIL 2008**

Mooby
GIOIELLI

Durant la setmana del cinc al nou de maig, l'alumnat de tercer cicle vàrem visitar alguns indrets de la zona dels Pirineus: La Cerdanya, Andorra i també passàrem la frontera de França. Algunes de les fotografies que vàrem fer, per deixar constància del paisatge meravellós que vèiem i del molt que gaudiem en companyia dels nostres amics i amigues, il·lustren les nostres paraules. El text que les acompanya és un refós del que escrivíem diàriament en haver acabat la jornada, a manera de diari de viatge, i pretén ésser una mostra de l'aventura que vàrem viure.

Dilluns, dia 5

Quan hem arribat a l'alberg, després del vol en avió i de tres hores de viatge en bus, estàvem un poc cansats, però quan hem sentit que havíem d'anar a patinar sobre gel a Puigcerdà hem tornat a recobrar l'energia. Al patinatge hi ha hagut bastantes caigudes, però ningú no s'ha fet mal (Pere Rafel).

Dimarts, dia 6

Avui, el que més m'ha agradat ha estat fer ràfting al canal olímpic del parc del Segre, sobretot quan passàvem per la cascada gran (Natàlia). Ha estat bestial! (Martí) Les nines de la meua barca teníem molta de por de caure dins

l'aigua (Maria del Mar) i na Maria i na Laura han perdut el rem i feien una cara molt rara (Catalina). Un piragüista ha agafat el rem de na Laura i jo n'he hagut d'agafar un altre (Maria). Hi havia moltes roques i hi hem xocat molts de pics (Laura) i na Cristina ha caigut de la barca (Marc A). A la darrera volta sempre encallàvem, perquè no ens quedaven forces (Marina). La sorpresa ha estat quan, al final, ens han deixat tirar-nos de la barca i l'aigua estava... congelada!!

(Alícia)... i quasi no podies respirar! (Rosa). Quan hem acabat de fer ràfting i hem anat als vestidors jo no em podia llevar el banyador, el duia aferrat! (Maria Antònia Sastre)

Dimecres, dia 7

Hem arribat a l'estació de Ribes i hem agafat el tren cremallera (Marina). El funcionament del tren cremallera era ben curiós i la vall de Núria preciosa! (Martí)

A la Vall de Núria hem comprat coses (Ramiro) i hem anat a visitar l'església, l'ermita, el museu, els banys... (Júlia) l'exposició i la Mare de Déu (Sebastià). I hem aficat el cap dins l'olla! (Joan Pere) El que més m'ha agradat ha estat anar amb el telecabina, hi havia unes vistes tan bones...! (Pere) I els del meu grup sempre rèiem! (Bernat) Allà m'ha emocionat el fred i m'ha sorprès la boira que feia. (Rosa)

Dijous, dia 8

A Andorra hi havia molt de trànsit i hem aparcat a un aparcament d'autobusos, just allà a devora hi havia una piràmide de vidre (Marc A). I després hem anat a comprar (Ramiro). Els preus de l'hiper d'Andorra eren molt barats (Natàlia). El que aquí hagués estat car, allà era barat (Rosa). Fèiem voltes i voltes i no sabíem que havíem de

comprar, estàvem com a loques (Catalina). Hem comprat fins a rebentar! (Sebastià)

...i, cada dia, un gra més

Divendres, dia 9

Després de visitar un lloc on estudiaven la llum del sol i les plaques solars (Maria), hem parat a Vilafranca de Conflent, que és un poblet que no està gens malament (Martí). És un com un castell tot ple de tendes de records (Laura), una fortalesa, envoltada de murades (Joan Pere).

full informatiu núm. 15 maig 08

Hola, ja ens tornam a comunicar,

* Continuen arribant, sense parar, llau-nes, oli, roba i piles. Gràcies! Al full del mes de juny farem un resum del que hem recollit amb les vostres aportacions.

* Pel que fa a la recollida d'oli, ha sorgit un inconvenient, el permanent amb el que vàrem escriure el nom i el curs s'esborra del plàstic quan està banyat d'oli. És per això que ens ha costat, en alguns casos, identificar els propietaris de les botelles. Perdonau les molèsties, trobarem una solució. Mentrestant, si arriba a casa una botella sense nom reescriuiu-lo, per favor. El més important és no rompre la cadena.

* Normalment, durant el mes de maig organitzam el reg de les sèmbras d'estiu, però enguany s'han regat totes soles, millor dit ha plogut tantes vegades que quasi no ha fet falta regar.

Al full anterior ja cridàrem el bon temps i, de moment, no ens ha fet cas. Repetim la crida.

Adéu, fins aviat.

Alumnat de 5è nivell

Mai no et queixis, dona

Josep Cortès

En una època en què encara hi ha molts homes que consideren la seva dona com un objecte d'ús personal i que, en rebel·lar-se elles contra aquesta situació, les agradeixen a vegades fins a la mort, val la pena recordar les recomanacions de la Sección Femenina de la Falange i de las J.O.N.S., una entitat fundada el 1934 per Pilar Primo de Rivera -la germana de José Antonio-, que va durar fins el 1959. El seu lema deia que *"el fin esencial de la mujer es servir de complemento al hombre"*, i el seu ideari polític era *"fomentar los valores tradicionales que evocaban la figura de la madre y de la esposa sumisa como prototipo femenino"*. Vegem alguns extractes de la seva revista periòdica.

"La mujeres nunca descubren nada; les falta, desde luego, el talento creador, reservado por Dios para inteligencias varoniles; nosotras no podemos hacer nada más que interpretar, mejor o peor, lo que los hombres nos dan hecho".

"La vida de toda mujer, a pesar de cuanto ella quiera simular -o disimular- no es más que un intenso deseo de encontrar a quien someterse".

"A través de toda la vida, la misión de la mujer es servir. Cuando Dios hizo el primer hombre pensó: 'No es bueno que el hombre esté solo'. Y formó a la mujer, para su ayuda y compañía y para que sirviera de madre. La primera idea de Dios fué el hombre. Pensó en la mujer después como un complemento necesario, esto es, como algo útil".

"Cuando estéis casadas pondréis en la tarjeta vuestro nombre propio, vuestro primer apellido y después la partícula 'de', seguida del apellido de vuestro marido. Esta fórmula es agradable, puesto que no perdemos nuestra

personalidad, sinó que somos Carmen García, que pertenece al señor Marín, o sea, Carmen García de Marín".

També és molt interessant llegir *"Economía doméstica para bachillerato y magisterio"*, un llibre de la *"Sección Femenina"* publicat el 1958, que marca les línies que haurien de seguir les dones per a què la llar funcioni així com cal..., naturalment segons el seu punt de vista. Vegem-ne uns extractes sense desperdici que circulen per internet, i després que cadascú hi afegeixi els comentaris que consideri adients

"Ten preparada una comida deliciosa para cuando él regrese del trabajo. Especialmente su plato favorito. Ofrécete a quitarle los zapatos. Habla en tono bajo, relajado y placentero."

Prepárate: retoca tu maquillaje, coloca una cinta en tu cabello, hazte un poco más interesante para él. Su duro día de trabajo quizá necesite de un poco de ánimo, y uno de tus deberes es proporcionárselo."

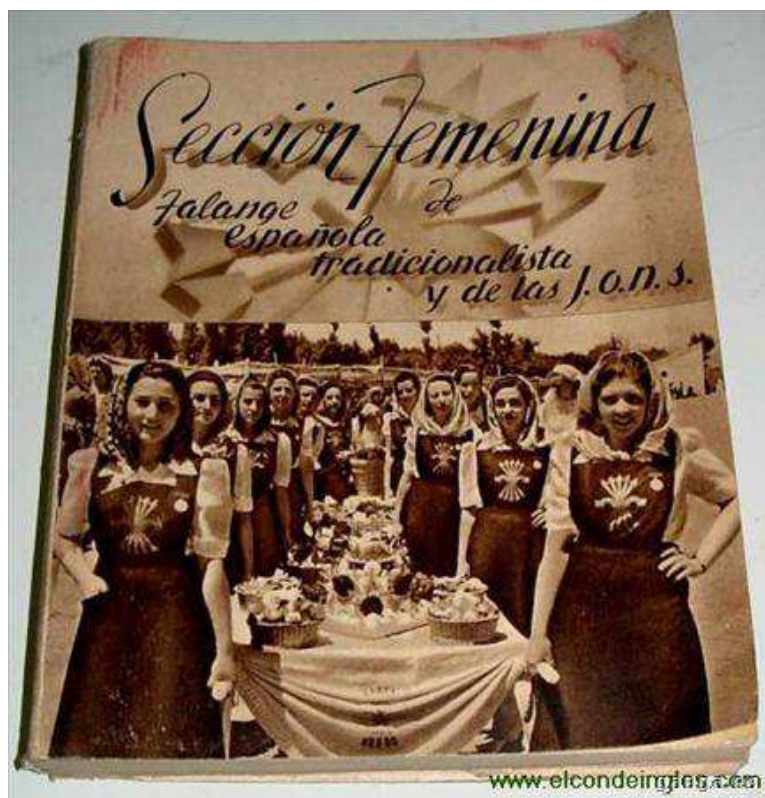
Durante los días más fríos

deberías preparar y encender un fuego en la chimenea para que él se relaje frente a él. Después de todo, preocuparse por su comodidad te proporcionará una satisfacción personal inmensa."

Minimiza cualquier ruido. En el momento de su llegada, elimina zumbidos de lavadora o aspirador. Salúdale con una cálida sonrisa y demuéstrale tu deseo por complacerle. Escúchale, déjale hablar primero; recuerda que sus temas de conversación son más importantes que los tuyos. Nunca te quejes si llega tarde, o si sale a cenar o a otros lugares de diversión sin ti. Intenta, en cambio, comprender su mundo de tensión y estrés, y sus necesidades reales. Haz que se sienta a gusto, que repose en un sillón cómodo, o que se acueste en la recámara. Ten preparada una bebida fría o caliente para él. No le pidas explicaciones acerca de sus acciones o cuestiones su juicio o integridad. Recuerda que es el amo de la casa."

Anima a tu marido a poner en práctica sus aficiones e intereses y sírvele de apoyo sin ser excesivamente insistente. Si tú tienes alguna afición, intenta no aburrirle hablándole de ésta, ya que los intereses de las mujeres son triviales comparados con los de los hombres. Al final de la tarde, limpia la casa para que esté limpia de nuevo en la mañana. Prevé las necesidades que tendrá a la hora del desayuno. El desayuno es vital para tu marido si debe enfrentarse al mundo interior con talante positivo."

Una vez que ambos os hayáis retirado a la habitación, prepárate para la cama lo antes posible, teniendo en cuenta que, aunque la higiene femenina es de máxima importancia, tu marido no quiere esperar para ir al baño. Recuerda que debes tener un aspecto inmejorable a la hora de ir a la cama... si debes aplicarte crema facial o rulos para el

cabello espera hasta que él esté dormido, ya que eso podría resultar chocante para un hombre a última hora de la noche. En cuanto respecta a la posibilidad de relaciones íntimas con tu marido, es importante recordar tus obligaciones matrimoniales: si él siente la necesidad de dormir, que sea así no le presiones o estimes la intimidad. Si tu marido sugiere la unión, entonces accede humildemente, teniendo siempre en cuenta que su satisfacción es más importante que la de una mujer. Cuando alcance el momento culminante, un pequeño gemido por tu parte es suficiente para indicar cualquier goce que hayas podido experimentar. Si tu marido te pidiera prácticas sexuales inusuales, sé obediente y no te quejes. Es probable que tu marido caiga entonces en un sueño profundo, así que acomódate la ropa, refrésate y aplícate crema facial para la

noche y tus productos para el cabello. Puedes entonces ajustar el despertador para levantarte un poco antes que él por la mañana. Esto te permitirá tener lista una taza de té para cuando despierte".

Després d'això no ve gaire de nou que els "defensors dels valors tradicionals" s'esqueixin les vestidures perquè el nombre de dones superi el d'homes en el Consell de Ministres o perquè sigui una embarassada la que comandi els militars -i, a més, catalana!-; han estat molts d'anys de fer creure, tant als uns com a les altres, que l'home és superior a la dona. De fet, maldament les dones aconseguixin de cada vegada millors expedients acadèmics, encara són molts més els homes els qui ocupen els càrrecs d'alta responsabilitat a la majoria d'empreses espanyoles.

Per cert, a què es devia referir el fenomen -o fenòmena!- que va escriure aquesta meravella quan parlava de "*prácticas sexuales inusuales*"? O no estaven prohibides per l'Església?

En una paraula, en fi i ja està dit tot.

Convocatòria d'una plaça per secretari de l'Auditòrium

L'Ajuntament de Sant Llorenç ha convocat una plaça interina de secretari per a l'auditòrium sa Màniga, d'acord amb les bases següents:

DENOMINACIÓ: secretari de l'Auditòrium (funcions reduïdes provisionalment).

GRUP: C2. **Nivell CD:** 16. **Complement específic:** 5.795,82 euros anuals.

CARÀCTER: laboral temporal (interí, mentre no es proveeixi definitivament la plaça).

SISTEMA D'ACCÉS: lliure.

PROCEDIMENT DE SELECCIÓ: concurs oposició.

REQUISITS DELS ASPIRANTS:

- **TITULACIÓ:** graduat escolar, formació professional de primer grau o equivalent.

- **NIVELL DE CONEIXEMENT DE CATALÀ:** C, que s'ha d'acreditar mitjançant el certificat de coneixements de català de la Direcció General de Política Lingüística del Govern de les Illes Balears, o un altre títol homologat.

DRETS D'EXAMEN: 12 euros.

La jornada laboral serà de 32,5 hores. Tot i que la resolució indiqui que la jornada serà partida, l'horari aproximat serà el següent: dimarts, dimecres i dijous, de 14.30 a 20.30 h; divendres: de 9.30 a 16 h; dissabtes, de 16 a 24 h (a l'hivern acaba més prest); diumenges i dilluns, lliure.

Breus

* Dia 25 d'abril Tomàs Martínez va donar una conferència a Ca n'Apol·lònia, a Son Carrió, sobre els sants a la cultura popular mallorquina, organitzada per la biblioteca.

* * * * *

* Dia 3 de maig la coral Al·legro, de l'escola de música de Sant Llorenç, va participar en un concert col·lectiu a l'auditòrium Sa Màniga, juntament amb una coral de Portocristo i una altra de Manacor.

* * * * *

* L'Ajuntament està posant en marxa un programa local contra les drogues, en el qual hi col·laboren les associacions del terme municipal.

La comissió de Cultura vol enllestir un projecte de "parelles lingüístiques", de cara a la integració dels immigrants.

* * * * *

* El dia 27 d'abril la Unió Ciclista Sant Llorenç va celebrar la tradicional diada a Lluc per a socis i simpatitzants. Hi va haver gent que va pujar en bicicleta, altres a peu i altres en autocar o vehicles particulars.

* * * * *

* Dia 17 de maig l'Obra Cultural Balear va organitzar la Diada per la Llengua, a Ciutat, a la qual hi va acudir una representació de la delegació llorencina.

Associació d'Usuaris del Tren

Guillem Ramis

La Junta Directiva de l'Associació d'Usuaris del Tren, front a les reivindicacions dels batles d'Inca i Manacor de soterrar el tren en aquests municipis, volem manifestar el nostre total desacord amb aquests projectes, que no responen a les prioritats de millora del transport ferroviari a Mallorca.

Si hi ha unes característiques que poden definir el nostre Transport Públic a les Illes, aquestes són: deficient, insuficient, escàs i precari.

Més de quaranta anys d'inversió pública en infraestructures per a què utilitzem el cotxe, afegit al nul interès de l'administració per a què disposem d'un transport públic eficient, ens han convertit en la Comunitat Autònoma que més abusa del cotxe particular.

Soterrar el tren a Inca o Manacor no respon a cap necessitat del transport públic, respon a una idea equivocada del què és un transport ferroviari eficient i també a una possible especulació urbanística. Les veritables necessitats del transport ferroviari són: el desdoblament de la via entre Inca i l'Enllaç, l'electrificació de totes les línies i fer arribar el tren fins Artà, l'Aeroport i Alcudia.

Com a usuaris del tren no podem admetre que els escassos recursos econòmics que s'han d'invertir per millorar i ampliar el nostre sistema ferroviari, puguin tornar ser utilitzats amb tan mal criteri com en la legislatura passada. Grans inversions en obres faraòniques que no responen a les necessitats reals que tenim, que no augmenten significativament la capacitat de transport, l'eficiència o la qualitat del servei i són en

definitiva una excusa per fer bons negocis especulant amb els doblers de tots.

Soterrar el tren implica desviar importants recursos econòmics per fer unes grans obres que no beneficien els usuaris ni el transport públic i, a més, suposa invertir en un model de tren menys útil que un tren en superfície, lleuger i de baix impacte.

No es tracta tant d'invertir molt sinó d'invertir en allò que realment necessitem, en la direcció de transvasar i guanyar el màxim possible d'usuaris del cotxe particular per al transport ferroviari.

A Mallorca hi ha una manca evident de difusió pública dels nous models de trens elèctrics: el TrenTram (tramvies lleugers, silenciosos, nets, accessibles) amb moltes prestacions tècniques i de seguretat que s'estan implantant per tot Europa i a molts d'indrets de l'estat espanyol. Pensem que és urgent i necessari que la Conselleria de Mobilitat, realitzi una bona tasca d'informació i sensibilització destinada a aquella part de la població d'aquests municipis (Inca i Manacor) que estan molt influenciats per uns representants polítics que demostren que els importa molt poc el transport ferroviari.

Per acabar, volem manifestar la nostra satisfacció davant l'anunci fet pel President del Govern de les Illes Balears, de prioritzar les inversions ferroviàries en l'electrificació de la línia Palma-Inca. És un primer pas indispensable per incrementar freqüències, reduir temps en els trajectes i guanyar en comoditat per a tothom que viatgi amb tren.

Transport escolar

L'Ajuntament de Sant Llorenç des Cardassar ha aprovat per segon any consecutiu les bases reguladores de les beques per transport escolar, a les quals l'Ajuntament ha destinat una partida pressupostària de 22.000 euros.

Poden ser beneficiaris d'aquestes beques les persones físiques que compleixin els requisits següents:

- Estar empadronat i residir al terme de Sant Llorenç des Cardassar.
- Tenir una edat compresa entre els 16 i els 22 anys.
- Estar matriculat i haver assistit regularment a les classes de Batxiller o mòduls professionals en el curs 2007-2008 fins el dia 19 de març.
- Estar al corrent de les obligacions fiscals amb l'Ajuntament de Sant Llorenç des Cardassar i no trobar-se sotmès a cap procediment de reintegrament de subvencions públiques o cap procediment sancionador incoat per aquest motiu els pares o tutors legals dels escolars.

Les sol·licituds de beca es dirigiran al departament d'intervenció de l'Ajuntament de Sant Llorenç des Cardassar i s'han de presentar, juntament amb la documentació que s'hi ha d'adjuntar, al Registre General Municipal de l'Ajuntament o a les delegacions de Son Carrió i de Sa Coma.

El termini de presentació de sol·licituds és fins el 26 de maig de 2008. Les sol·licituds presentades posteriorment a aquesta data seran preses en consideració segons les disponibilitats pressupostàries existents.

Ajuntament

*Joieria
Femenias*

*llistes de noces
objectes de regal*

Doctor Pasqual, 8 - Sant Llorenç

Ultramillor

**Agència de viatges del grup A
Títol 999**

**Carrer del Sol, 19
Cala Millor-Mallorca
Tel. 971 585720**

Pla d'acció de lluita contra el canvi climàtic

Conselleria

La Comissió Interdepartamental de Canvi Climàtic, integrada per representants de totes les conselleries del Govern de les Illes Balears, ha acordat tot un seguit de mesures amb l'objectiu d'engegar un Pla d'Acció de Lluita contra el Canvi Climàtic. L'esmentat Pla d'Acció està emmarcat dins l'Estratègia Balear de Lluita contra el Canvi Climàtic que ha posat en marxa la Conselleria de Medi Ambient. Les mesures determinades seran consensuades amb les associacions empresarials, els consells insulars i els ajuntaments de les Illes Balears.

Si bé l'aportació de les Illes Balears al canvi climàtic global és petita en termes quantitius (2,3% de les emissions totals d'Espanya l'any 2005), la nostra comunitat autònoma ha d'assumir la quota de responsabilitat com un compromís profund i exigent.

Els principals objectius del Pla d'Acció de Lluita contra el Canvi de Climàtic són: determinar actuacions a curt, mig i llarg termini per tal de disminuir les emissions de gasos d'efecte hivernacle a la comunitat autònoma de les Illes Balears; establir els mecanismes de coordinació necessaris entre Administracions per fixar polítiques sectorials que contribueixin a aconseguir els objectius de reducció d'emissions especificats en el Pla d'Acció; fomentar la implantació d'energies renovables, noves tecnologies més eficients i bones pràctiques tots els sectors; instaurar la cultura de l'eficiència energètica a tots els sectors; i fomentar la conscienciació dels ciutadans de les Illes Balears sobre el canvi climàtic.

Les principals mesures

1) *Aplicació de criteris de sostenibilitat a tots els projectes d'obres i instal·lacions.* Aquesta mesura estableix que qualsevol obra o instal·lació que duguï a terme el Govern de les Illes Balears ha de complir un conjunt de requisits de sostenibilitat. Alguns exemples de criteris que es tindran en compte són: la orientació dels edificis, la instal·lació d'energies renovables, la previsió d'espais destinats a sembra d'arbres i aparcatament de bicicletes, etc.

2) En relació també a criteris de construcció sostenible, s'ha dissenyat una altra mesura que considera la necessitat de *seleccionar emplaçaments per a noves urbanitzacions o grans instal·lacions en funció de criteris de sostenibilitat*, fomentant la construcció i recuperació de teixits urbans consolidats i no el consum de sòl no urbanitzat.

3) També s'ha incorporat un seguit de mesures destinades a l'estalvi i l'eficiència energètica. Entre elles destaca la que fa referència a la *inclusió de criteris ambientals en els plecs de clàusules administratives particulars* dels concursos que convoqui el Govern. Aquesta mesura s'aplicarà a les empreses contractades o adjudicatàries, que hauran de comptar amb un sistema de gestió ambiental implantat o equivalent, i als productes i serveis que es contractin.

4) En aquesta mateixa línia, es proposa la implantació de mecanismes per tal d'aconseguir un ús racional de la il·luminació a les Administracions públiques, la qual cosa afecta tant a l'enllumenat públic de carrers i parcs com al de les instal·lacions de les diferents Administracions de les Illes Balears.

5) Una altra mesura important és la de *realitzar un control ambiental als edificis del Govern de les Illes Balears*, que implica inicialment la realització d'auditories ambientals i la implantació d'accions que suposin una millor gestió dels recursos. El nomenament d'un coordinador per a cadascuna de les conselleries serà clau per al desenvolupament d'aquesta mesura.

6) Una mesura destinada a l'estalvi i l'eficiència energètica és aquella que determina l'obligatorietat d'incloure, en la documentació ambiental a presentar per a l'obtenció de la llicència d'establiments comercials, un es-

tudi d'emissió de gasos d'efecte hivernacle que contempli com a mínim les emissions derivades del transport, consum energètic i generació i tractament de residus de l'activitat. Aquest estudi haurà d'incorporar també un seguit de mesures correctores. A més, es preveu el desenvolupament de normativa per regular la il·luminació (inclosa l'ornamental), la climatització i el consum energètic en centres comercials i comerços individualitzats.

7) Una mesura important és la modificació del Pla Director Sectorial Energètic de les Illes Balears perquè defineixi les possibilitats d'una major implantació de les energies renovables a la nostra comunitat.

8) Un grup de mesures es refereix concretament a les infraestructures per a la gestió del transport. Entre elles destaquen les de l'execució de la xarxa de tramvia que connectarà els nuclis de S'Arenal, Palma i Santa Ponça, i l'ampliació de la xarxa de tren (entre Sa Pobla i Alcúdia, i entre Manacor i Artà).

9) El Pla d'Acció aposta clarament pel foment de l'ús de la bicicleta, i és per això que conté mesures destinades a la promoció d'aquest sistema de transport, a la creació de circuits ciclistes urbans i interurbans, i a l'establiment de mecanismes que permetin el transport de bicicletes als mitjans de transport públic (bus, tren i metro).

10) La millora de l'eficiència en el sector del transport passa per la renovació i millora de les flotes de vehicles destinats al transport de viatgers i mercaderies, i, en aquest sentit, el Pla d'Acció preveu ajuts econòmics i promoció de la renovació de flotes.

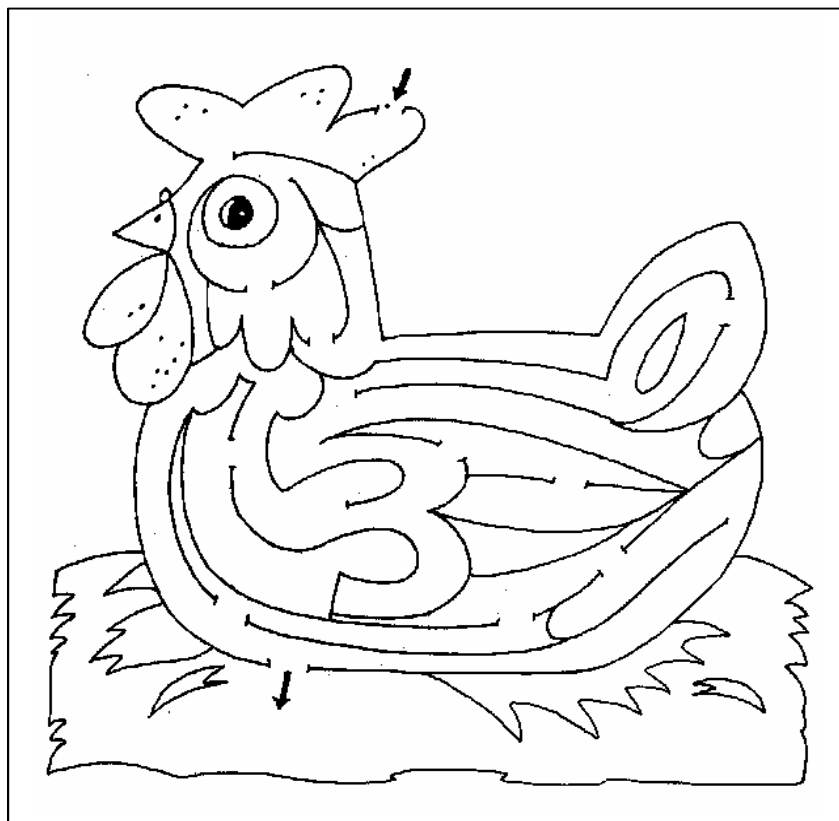
11) Creació de normativa per a l'estalvi energètic en el sector turístic d'allotjament.

12) Formació sobre canvi climàtic en mòduls per al professorat per tal de què faci arribar als seus alumnes la realitat de l'escalfament global i l'efecte hivernacle, i conscienciació entre els escolars de la necessitat de la lluita, a nivell individual, local i global, contra aquests fenòmens.

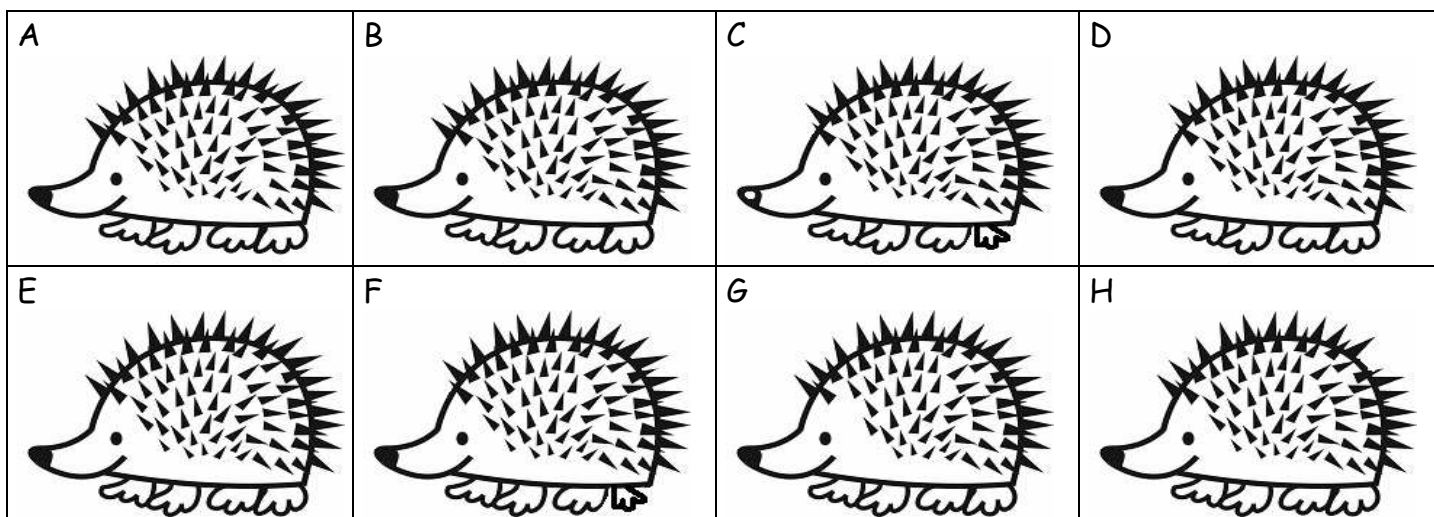

1.- Laberint:

2.- Cerca els dos eriçons iguals:

3.- Endevinalla:

**Té la panxa arrugada
i és un gran bufador.
Sentiràs que molt gemega
quant li toques un botó.**

4.- Cerca el nom de 7 mobles:

C	L	L	I	B	R	E	R	I	A
T	A	U	L	A	J	P	U	R	R
C	S	D	L	F	S	J	Q	D	M
X	V	Y	I	C	O	T	C	O	A
C	E	P	T	R	F	Z	L	T	R
X	D	Y	A	C	A	T	U	B	I

Solucions al número anterior

1.- Les 8 diferències

3.- MOSCA

FOSCA

FORCA

FORTA

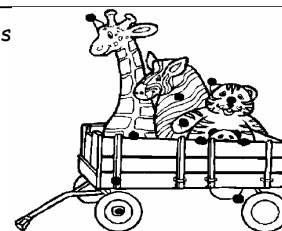
FARTA

4.- Endevinalles:

la lletra A

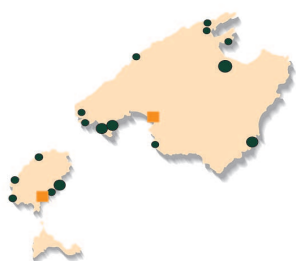
5.- Noms de flors:

rosa, , clavellina, gladiol, tulipa,
crisantem, margarida, viola, lliri, narcís,
rosella, orquídia, pensament, dàlia,
gardènia, peònia.

protegir el territori és el nostre deure

**protegim
més de 1.500 ha de
gran valor ambiental**

Àrees de protecció amb la Llei:

Mallorca:

Alcanada (Alcúdia)
Son Real (Sta. Margalida)
Caló d'en Marçal (Felanitx)
Regana (Llucmajor)
Can Vairet (Calvià)
Cala Blanca i Montport (Andratx)
Muleta (Sóller)
El Vilar i Cala Carbó - Can Botana (Pollença)

Eivissa:

Benirràs (Sant Joan)
Punta de sa Pedrera
i Cala d'Hort (Sant Josep)
Sa Roca Llisa - Cap Martinet (Santa Eulària)

Àrees de protecció amb el Decret llei:

Mallorca:

Ses Fontanelles (Palma)

Eivissa:

Ses Feixes (Eivissa)

La nova Llei de mesures urgents per a un desenvolupament sostenible a les Illes Balears **protegeix** de forma efectiva **espais naturals, àrees rurals** i preserva el **paisatge** com a valor **cultural, social** i com a un **actiu econòmic** del territori.

**protegir el territori
és protegir el futur**

Llei de mesures urgents
per a un desenvolupament
sostenible a les Illes Balears

> www.protegitelterritori.cat

GOVERN
de les ILLES
BALEARS

www.illesbalears.cat

Conselleria de
Mobilitat i Ordenació
del Territori

Resultats de març, abril i maig

Clàudia Umbert

1ª Regional Preferent

29.03: Felanitx 3 - Cardassar 1

Equip titular: Perelló, Vadell, Duran, Miquel Miquel, Idevik, Gil, Gayà, Joan Rigo, Mestre, Simó i Burguera.

Canvis: Benji per Gayà, Miquel Sancho per Mestre i Nieto per Simó.

Gol: Simó

06.04: Cardassar 2 - Andratx 1

Onze titular: Perelló, Vadell, Duran, Miquel Miquel, Idevik, Gil, Gayà, Joan Rigo, Benji, Padilla i Sancho.

Canvis: Pep Lluís (juvenil) per Padilla, Sebastià Rigo per Gil i Jaume Brunet (juvenil) per Sancho.

Gols: Miquel Miquel i Pep Lluís.

13.04: Xilvar 2 - Cardassar 0

Onze titular: Perelló, Vadell, Duran, Miquel Miquel, Idevik, Gil, Gayà, Joan Rigo, Benji, Padilla i Sancho.

Canvis: Simó per Padilla, Ríos per Sancho, Burguera per Vadell i Mestre per Duran.

20.04: Cardassar 0 - Campos 2

Onze titular: Perelló, Vadell, Ríos, Miquel Miquel, Sancho, Pep Lluís (juvenil), Burguera, Joan Rigo, Mestre, Simó i Gayà. Canvis: Jaume Brunet (juvenil) per Joan Rigo, Padilla per Mestre i Sebastià Rigo per Gayà.

27.04: Sóller 1 - Cardassar 0

Onze titular: Perelló, Vadell, Ríos, Miquel Miquel, Gil, Pep Lluís, Burguera, Joan Rigo, Mestre, Gayà i Sebastià Rigo.

Canvis: Benji per Joan Rigo i Simó per Mestre.

04.05: Cardassar 2 - Pollença 1

Onze titular: Perelló, Duran, Ríos, Miquel Miquel, Idevik, Gil, Gayà, Joan Rigo, Mestre, Simó i Burguera.

Canvis: Pep Lluís per Joan Rigo, Sancho per Duran, Benji per Mestre i Julià per Simó.

Gols : Mestre i Idevik.

11.05: Calvià 1 - Cardassar 0

Onze titular : Julià, Duran, Ríos, Miquel Miquel, Idevik, Gil, Gayà, Pep Lluís,

Mestre, Simó i Burguera.

Canvis : Vadell per Duran, Joan Rigo per Gil, Benji per Gayà i Jaume Brunet (juvenil) per Mestre.

18.05: Cardassar 1 - Murense 0

Onze titular : Julià, Miquel Miquel, Ríos, Gil, Idevik, Pep Lluís, Gayà, Joan Rigo, Mestre, Simó i Burguera.

Canvis: Benji per Mestre Jaume Brunet (juvenil) per Simó.

Gol: Pep Lluís

Juvenils

29.03: Cardassar 1 - Alaró 3

05.04: Col. San Pedro 2 - Cardassar 2

Gols: Joan Pere i Martí

13.04: Artà 0 - Cardassar 2

Gols: Nene i Acuña

19.04: Cardassar 5 - Pla de na Tesa 1

Gols: J. Pere, Gomila, Nene i Martí (2)

27.04: Esp. Sa Vileta 2 - Cardassar 1

Gol: Acuña

01.05: Cardassar 3 - Son Sardina 0

Gols: Jaume Brunet, Gomila i Nene

03.05: Cardassar 12 - Es Raiguer 1

Gols: Joan Tomàs (2), Jaume Brunet (3), Nene (3) i Gomila (4)

11.05: Pollença 1 - Cardassar 2

Gols: Padilla

17.05: Cardassar 1 - Andratx 1

Gol: Jaume Brunet

Cadets

29.03: Cardassar 2 - Es Raiguer 1

Gols: Eugenio

05.04: At. Balears 8 - Cardassar 0

12.04: Cardassar 2 - Sant Jordi 0

Gols: Sion

26.04: Son Sardina 7 - Cardassar 4

Gols: Marc, Pedro i Eugenio (2)

03.05: Cardassar 0 - Llubí 2

10.05: Felanitx 5 - Cardassar 0

17 de maig: Cardassar 1 - At. Rafal 3

Gol: Pedro

Infantils

30.03: Cardassar 2 - Cala d'Or 1

Gols: Joan Mas i Llorenç Femenias

05.04: S'Horta 6 - Cardassar 1

Gol: Joan Mas

13.04: Cardassar 1 - Santa Maria 0

Gols: Joan Mas

20.04: Algaida 0 - Cardassar 1

Gols: Joan Mas

04.05: Cardassar 2 - At. Manacor 0

Gols: Xavi i Joan Mas

11.05: Campanet 0 - Cardassar 1

Gols: Xisco Soler

18.05: Cardassar 0 - Blau-Grana Llubí 0

Alevins

29.03: Cardassar 0 - La Salle At. 5

05.04: Andratx 4 - Cardassar 4

Gols: Enrry i Joan Caldentey (3)

12.04: Cardassar 1 - Son Ferrer 0

Gols: Joan Caldentey

19.04: Esporles 0 - Cardassar 0

26.04: Cardassar 2 - Pla de na Tesa 4

Gols: Joan Caldentey i Bernat

03.05: At. Collerense 1 - Cardassar 0

15.05: Cardassar 0 - Campos 2

17.05: Sp. Sant Marçal 2 - Cardassar 0

Benjamins F-7

28.03: Felanitx 0 - Cardassar 5

Gols: Adrià, Pau i Joan Sancho Fiol (3)

05.04: Cardassar 5 - Escolar 3
Rafel, Sancho F., Sancho M. i Pau (2)

19.04: Ca'n Picafort 0 - Cardassar 2
Gols: Pau i Joan Sancho Fiol

03.05: Barracar 2 - Cardassar 5
Gols: Adrià, Joan Sancho Fiol (2) i Joan Sancho Melis (2)

06.05: Cardassar 9 - Artà 4
Gols: Adrià, Rafel, Toni Gomila, Pau (2) i Joan Sancho Fiol (4)

10.05: Cardassar 5 - Serverense 0
Gols: Tomeu i Joan Sancho Fiol (4)

17.05: Esp. Manacor 1- Cardassar 6
Gols: Rafel, Tomeu, Joan Sancho Fiol (2) i Joan Sancho Melis (2)

Benjamins F-8

29.03: Cardassar 0 - Serverense 14

05.04: Juv. Manacor 1 - Cardassar 1
Gol: Ivan

11.04: Cardassar 3 - Artà 5
Gols: Ivan

19.04: Santanyí 8 - Cardassar 0

25.04: Cardassar 0 - Campos 6

03.05: Cardassar 0 - Margaritense 5

Pre-Benjamins

28.03: Pollença 0 - Cardassar 6
Gols: Manel, Jaume (2) i Borja (3)

05.04: Cardassar 1 - Porto Cristo 2
Gol: Borja

12.04: Cardassar 6 - Santanyí 0
Gols: Guillem Aloy, Guillem Taberner, Jaume (2) i Manel (2)

18.04: Ses Salines 4 - Cardassar 1
Gol: Borja

26.04: Cardassar 2 - Campos 2
Gols: Borja

03.05: Artà 2 - Cardassar 1
Gol: Jaume

10.05: Cardassar 5 - Manacorins 1
Gols: Borja, Benjamín i Joan Bauçà (3)

17.05: At. Son Servera 7 - Cardassar 2

Esports

(Ve de la pàg. 29)

aconseguir més socis com per ampliar el nombre de publicitat estàtica al camp, i es tancarà l'exercici sense deutes pendents i amb un petit superàvit, crec que suficient per poder iniciar la propera temporada i fer front als primers pagaments, fitxes, mutualitats, inscripcions...

També cal agrair a l'Ajuntament el suport que sempre ens ha donat, tant per l'aportació econòmica com per la cessió del bar de les festes i altres col·laboracions que ens han permès dur endavant la tasca; sense aquest suport no hagués estat possible. Penseu que entre totes les categories de futbol base hi ha quasi 120 nins o més. I jo sempre he pensat que la inversió que faci l'Ajuntament amb la joventut d'avui són el doble d'estalvis en el dia de demà. Esperem que segueixi recolzant la primera entitat social del poble, amb quasi 85 anys d'història, que són bons de dir però moltes vegades mal d'arribar-hi.

Epíleg a una temporada amb final d'infart

El passat 18 de maig, al camp des Moletar se celebrava el darrer partit de la temporada, el rival: el C.D. Murense; i en el camp del Pla de na Tesa es juga-

va, també el darrer partit -com és ja habitual, tots els partits en què els equips estan implicats, tant en els descensos com en els ascensos de categoria, sempre juguen a la mateixa hora- s'enfrontaven l'equip local contra el C.D. Pollença. El Cardassar va començar el partit ocupant el penúltim lloc de la taula classificatòria amb un punt menys que el Pollença, tercer dels darrers; per tant, perquè el Cardassar pogués salvar la categoria, el Pollença havia d'empatar o perdre i al Cardassar només li valia la victòria. Al minut 9 de la primera part, el nostre jugador Pep Lluís Jaume, d'un xut de quasi quaranta metres, aconseguí el primer i únic gol del partit i que va suposar la victòria final. Però les notícies que arribaven sobre el partit del Pla de na Tesa eren una mica contradictòries: assus-suaixí empatava el Pla i tot seguit era el Pollença el qui anava guanyant, arribant quasi a la finalització amb un 3-4 a favor del Pollença, però l'àrbitre no havia siulat l'acabament del partit. A Sant Llorenç, el partit ja havia acabat i el nostre estimat Cardassar havia descendit a pesar de la victòria i amb les cares apenades, els jugadors enfilaren el túnel de vestuaris. Hi havia pressa per anar a posar-se davall les dutes i assumir la pèrdua de categoria. Però des del

Pla de na Tesa i quan els jugador ja eren dins els vestuaris, arribà la notícia que va eixamplar el cor de tots els jugadors i els afeccionats, i un crit d'alegria va ressonar a les grades del camp i en els vestuaris es va desbordar l'alegria i les llàgrimes de més d'un jugador no es van poder contenir; l'esforç i la lluita per fi havien tingut premi: el Pla de na Tesa acabava d'aconseguir l'empat. El Cardassar, per un vertader miracle, havia aconseguit mantenir-se una temporada més a la Primera Regional Preferent. Les errades, els mals arbitratges i la mala sort quedaven endarrere. Es va celebrar aquesta salvació amb una festa a la plaça Nova i per unes hores es varen oblidar tantes setmanes d'angoixa i recordaven els llarguíssims minuts viscuts una hora abans, uns minuts de vertader infart, que ni els afeccionats més vells recordaven haver viscut mai amb els 85 anys de la història del Club.

Ara cal començar a treballar per a la propera temporada i intentar no caure en les mateixes errades. Però ja és cosa de la nova junta directiva. Esperem que sia així i que el C.D. Cardassar arribi al seu centenari com a club de III Divisió, que és el lloc que per la seva història li pertoca. Que així sigui i que tots noltros ho vegem. Endavant Carde!

Demòcrit (II)

Crom el Nòrdic

Així, doncs, per a Demòcrit no més existeixen els àtoms i el buit. Evidentment, la seva filosofia física era una filosofia, vull dir, no era clarament una teoria científica i experimental. Anticcientíficament, Plató i Aristòtil preferiren les doctrines d'Empèdocles i Anaxàgores i, així, la filosofia democritea no ha passat a la posteritat (fins molts segles més tard) gràcies a ells.

L'epistemologia de Demòcrit

La teoria epistemològica de Demòcrit és un clar preludi de la sofística i de l'escepticisme. Per a entendre-ho d'una frase, l'epistemologia és la teoria filosòfica que permet diferenciar la veritat de la falsedat. Molts filòsofs han donat teories epistemològiques, evidentment, perquè una filosofia necessita demostrar que és certa, i aleshores, cal demostrar com una persona arriba a descobrir la veritat.

Si tot són àtoms i buit, i el cos humà és un conjunt d'àtoms, aleshores les idees no són més que captacions d'àtoms pels sentits (sensualisme i empirisme). Però aleshores, si dues persones creuen opinions diferents, qui té la veritat? Per exemple, si un creu que la taronja és amarga i l'altra que és dolça, qui té la raó? Per a Demòcrit, totes les opinions són falses, perquè totes provenen dels sentits, i no hi ha criteri de veritat. Així, l'atomisme de Demòcrit cau en un relativisme absolut i en una actitud antidogmàtica. O més aviat en un probabilisme.

Aquest esceptisme es reflecteix en la sofística i en l'escepticisme, especialment, però Plató i Aristòtil aviat, i el cristianisme després, arribaran a actituds de radical dogmatisme. De totes formes, en l'era contemporània, certs aspectes escèptics han perviscut, en part gràcies a Hume.

Els déus, existeixen?

Demòcrit no és ateu. La seva filosofia sí reconeix l'existència dels déus, que són "àtoms perfectes", però nega molts aspectes tradicionals en la forma de concebre la divinitat. Per a ell, els déus no intervenen en la creació del

món, el món "existeix des de sempre" i no existeix la creació ni la emanació divina. També és veritat que Demòcrit nega l'immaterialisme i espiritualisme, que foren ja suggerits a mitges per la doctrina de Parmènides, Anaxàgores i Pitàgores. Per a Demòcrit, déu i l'ànima són "àtoms més perfectes", però fins i tot així, déu i ànima (i qualsevol altre aspecte de la realitat) són matèria. Naturalment, si déu és àtoms i tot l'univers s'explica per lleis científiques "i l'univers és independent de la voluntat divina, i àdhuc no la necessita" (les paraules entre cometes són meves), la divinitat "no pinta res" en el món. Per tant, Demòcrit tracta uns déus materials, passius, subjectes a lleis científiques, que no fan res sobre el món. Per tant, no elimina déu, però el redueix a un nivell inofensiu.

I sobreviuvim després de la mort?

L'ànima humana, per a Demòcrit, és una unió d'àtoms i, trencada aquesta unió, l'ànima, i conseqüentment el jo, mor. Així, s'oposa a Pitàgores, doncs segons aquest últim l'ànima és immortal, ja que sobreviu anant de cos en cos (reencarnació). La veritat és que, abans de Plató, pocs filòsofs havien tractat el tema de la supervivència o no supervivència després de l'ànima. Així doncs, tota meravellosa explicació del paradís o del cel és mera ficció per al nostre materialista: la mort no amaga res, excepte silenci. És comprensible que molts grecs no degueren sentir-se atrets per aquest aspecte de Demòcrit.

I el plaer?

Som mers àtoms, els nostres arguments són igual de vàlids que els de qualsevol altre i després de la mort ja no existim. No obstant, Demòcrit vol aconseguir la felicitat i la significació de la llibertat individual. L'home, com a ésser format per àtoms, nota el plaer (el plaer és una sensació, o sigui, una impressió que reben els nostres àtoms d'uns altres àtoms). Des d'un punt de vista estricte, aleshores, qualsevol plaer és igual de bo que qualsevol altre, doncs "tots els plaers són impressions". No obstant, Demòcrit distingeix entre plaers

bons i dolents. Els plaers dolents són aquells que ens perjudiquen a la llarga. Així, descansar en un sofà pot ésser un plaer dolent si ens impedeix de treballar adequadament. O menjar un excés de dolços pot ésser també perjudicial. Per a Demòcrit, l'ideal no és experimentar el màxim abusiu de plaers (com el nihilisme), sinó sentir al màxim un esperit de tranquil·litat d'ànim, de moderació de plaers, d'alegria vital. (Alguns criticaren Epicur, seguidor seu, per portar una vida desenfrenada de plaers, però Epicur, en realitat, seguia una vida tranquil·la i serena, per exemple en la frugalitat del menjar).

Demòcrit, pensador d'esquerres?

Sobre la qüestió de si podríem etiquetar Demòcrit un pensador d'esquerres del seu temps (un temps en el qual el pensament d'esquerres era fortament reprimat), penso que sí. Mantingué sempre una postura d'un cert tarannà democràtic, tot i la seva amistat amb certs monarques (no cal oblidar que Protàgores, filòsof sofista que exigí una educació universal, o sigui a l'abast de tothom, estigué influït per Demòcrit). No oblidem com el nostre atomista manté "al mínim" la hipòtesi de la existència de déu, i nega la immortalitat de l'ànima. També la seva filosofia "100% científica" nega en gran mesura qualsevol teoria immaterialista i espiritualista. En resum, que l'aparició de Demòcrit hauria pogut significar l'arribada de nous temps millors per a l'esquerra, almenys per a l'esquerra filosòfica. Desgraciadament la influència de la dreta i certs factors històrics impediren que això fós possible.

Influència de Demòcrit

Sens dubte, el fet que la posteritat hagi destruït bona part dels escrits de Demòcrit és una vertadera llàstima. És molt possible que el nostre atomista tingués més importància com a filòsof si s'hagués respectat més el seu pensament.

Els primers que recolliren el pensament de Demòcrit foren els sofistes, o si més no alguns. Protàgores acu-

sa especialment el seu relativisme. Desgraciadament, però, el pensament sofista és reduït a mers mestres de retòrica el segle IV a.C., de forma que el pensament de Demòcrit no s'allargarà en aquest punt. (La segona sofística, amb Llucià de Samotràcia, no en recull gaires aspectes, excepte potser el seu escepticisme i la seva crítica al concepte de divinitat).

Epicur, sens dubte, fou qui més clarament acceptà el pensament democrític. Tot i que el primer no parlà bé de la memòria del segon, en el fons l'hedonisme epicuri conserva molts aspectes de l'abderí: el seu interès envers les classes necessitades, l'atomisme, la concepció dels déus, etc. L'epicureisme, però, anà perdent força sota la pressió constant d'estoics i cristians i gairebé desaparegué cap al segle IV d.C. (Sant Agustí anuncià que a la seva època ja havia desaparegut l'escola epicúria).

L'escepticisme també recollí bastants aspectes, especialment epistemològics, de Demòcrit (hom diu que el primer escèptic fou alumne d'un alumne seu). Desgraciadament, l'escepticisme, després de la mort dels fundadors, no trobà una prolongació molt llarga en l'acadèmia platònica, pel que resistí algun temps a mans de pensadors individuals (Sext Empíric).

L'edat mitjana no significà cap progrés cap a les idees epicúries i escèptiques, i conseqüentment per a democrítees. Però l'edat moderna significà un ressorgiment d'idees atomistes. Per un cantó, l'atomisme fou un dels primers estímuls per a la ciència moderna (per exemple en Dalton); per l'altre, molts filòsofs moderns proclamen la importància d'idees d'arrel democrítea, especialment les epicúries: Descartes, Hobbes, Locke, etc. Sens dubte, el pensament de Hume és una modernització de l'escepticisme antic.

Agradi o no al pensament platònic, cristià i medieval, avui en dia les idees de Demòcrit formen part (en alguns aspectes no tant com en d'altres), de la nostra forma d'entendre el món. Demòcrit no fou silencià del tot, i la seva filosofia en temps moderns, per bé que plurificada en varies doctrines, perviu. Així sia.

Tal dia com avui Josep Cortès

ARA FA 110 ANYS

* Que se celebraren eleccions municipals per cobrir 4 places d'altres tants regidors que havien dimitit (3 de Sant Llorenç i 1 de Son Carrió) (15.05.1898).

ARA FA 70 ANYS

* Que el batle Martí Rosselló proposà que s'aixecàs una creu a Son Manxo, en homenatge als Caiguts en el front de Manacor. Es col·locaria a la carretera entre Sant Llorenç i Son Carrió, a l'indret fins on arribaren les "hordes marxistes" (05.05.38). En aquest indret no es va arribar a fer mai; posteriorment es posà a la porta del cementiri.

ARA FA 55 ANYS

* Que s'inauguraren la capella i l'ampliació del cementiri (03.05.53).

* Que el governador destituí el batle Miquel Girart Femenies. Joan Rosselló Galmés n'ocupà el càrrec amb caràcter accidental (05.05.53).

* Que s'acordà asfaltar la plaça Nova, els carrers Major i Gabriel Carrió i la plaça Jaume Santandreu (12.05.53).

ARA FA 35 ANYS

* Que el Club Card organitzà la "I Setmana Cultural en homenatge a Mn. Salvador Galmés" (01.05.73).

ARA FA 25 ANYS

* Que se celebraren eleccions municipals, amb els següents resultats: UM 3 regidors: Bartomeu Brunet, Miquel Mascaró i Antoni Ordinas; CDS 3 regidors: Bartomeu Pont, Pere Antoni Umbert i Bartomeu Mestre; AP 2 regidors: Miquel Vaquer i Pere Bauçà; PSOE

2 regidors: Ignasi Umbert i Mateu Puigròs; PSM 1 regidor: Antoni Sansó (03.05.83).

* Que es constituí la nova Corporació. Bartomeu Brunet Riera fou elegit batle per haver estat el més votat; governà en minoria amb el suport d'AP (23.05.83).

ARA FA 15 ANYS

* Que es presentà el primer volum de les obres completes de Salvador Galmés, a càrrec de Pere Rosselló Bover (21.05.93).

* Que Margalida Fullana guanyà el campionat de Catalunya de bicicleta de carretera (23.05.93).

ARA FA 5 ANYS

* Eleccions municipals. GISC aconseguí 6 regidors: Mateu Puigròs, Miquel Galmés, Guillem Lull, Dolors Sán-ichez (PSM), Antoni Aguilar i Francesca Genovart; PP 3: Manuela Mesequer, Bartomeu Mestre (UC) i Aina Maria Vaquer; PSOE 2: Maria Galmés i Francesca Servera; UM 1: Pasqual Soler; AGIN 1: Joan Santandreu (25.05.03).

SANT LLORENÇ

Tal com ho comentà Tomàs Martínez a la conferència que va donar Son Carrió, enguany es complirà el 1750 aniversari del martiri de Sant Llorenç, diaca, esdevingut el 10 d'agost de l'any 258, a Roma.

FONTANERIA

JOAN MIQUEL

C/ Verge Trobada, 46. - Mobil 636089861
07530 SANT LLORENÇ

Quatre anys presidint la Junta del C.D. Cardassar

Ignasi Umbert

Quan ja ha finalitzat el mandat de la Junta Directiva que he presidit durant els darrers quatre anys i aquesta temporada 2007-2008, després de l'angoixa patida pel nostre equip més representatiu, ha finalitzat, cal fer una mica d'anàlisi del que han estat aquest quatre darrers anys. Aquesta anàlisi la podríem dividir en tres apartats: social, esportiu i econòmic:

Accions de caire social

Dins l'aspecte social, la tasca que hem duit a terme ha estat bàsicament el mantenir les estructures del Club, sempre dins les possibilitats socials que això comporta, incorporació de nous equips (pre-benjamins, veterans o fèmines), tot i que algunes d'aquestes iniciatives, desgraciadament i per diversos

motius, no ha estat possible la seva continuïtat, com són els casos de les fèmines o dels veterans. Els altres equips sí, s'han mantingut, a pesar de les dificultats que a vegades comporta la manca de nins per a mantenir una estructura per a participar en quasi totes les categories.

Però si hi ha un aspecte del que n'estam contents és haver impulsat i organitzat, sempre amb el suport econòmic de l'Ajuntament, les Jornades Tècniques Esportives, que durant aquests quatre anys s'han realitzat durant les vacances de Nadal, i que en els primers anys vàrem poder comptar amb la presència de jugadors de Primera Divisió: el primer any, amb en Xisco Muñoz, aleshores jugador del València, i els dos anys següents amb jugadors del Mallorca, jugadors que avui són titulars indiscutibles del primer equip mallorquí, com són n'Ivan Ramis i en Miquel Àngel Moyà. Aquestes Jornades sempre han tingut el recolzament i la col·laboració d'en Toni Lluís Servera, preparador físic del R.C.D. Mallorca.

També recordareu l'homenatge que el C.D. Cardassar va fer als jugadors llorencins que encara són vius i al qui aleshores era el president del club amb

motiu del cinquantè aniversari de la inauguració del camp des Moleter. O el que va fer al soci número 1, Jaume Femenies, o també el que va retre a Naomi Galmés, gimnasta llorencina, campiona d'Espanya de la seva especialitat.

També durant aquests quatre anys s'ha impulsat davant l'Ajuntament, i s'ha aconseguit, la construcció de la sala polivalent del camp des Moleter. El club s'ha cuidat de col·locar-hi els ormeigs adients per a les sessions de gimnàs que els diferents entrenadors puguin ordenar, bàsicament per a la recuperació i el reforçament dels jugadors lesionats; naturalment, aquests ormeigs ja formen part de les instal·lacions esportives del camp. També s'ha millorat el tema de l'aigua freda i calenta, ja que sempre hi havia problemes degut, bàsicament, a la manca de tempos per a recuperar l'aigua calenta. S'han construït dos vestuaris nous, un magatzem i una petita sala de màquines, tot a iniciativa i a proposta d'aquesta Junta i que l'Ajuntament sempre va tenir a bé recolzar.

L'any passat, el club també va adquirir el marcador electrònic i la mateixa directiva es va cuidar de col·locar-lo; aquest marcador passarà a formar part de les instal·lacions, modernitzant amb aquesta iniciativa el sistema de mostrar no tan sols el resultat del partit sinó també el temps que es duu de joc.

Accions esportives

Pel que fa a la part esportiva, els equips que han participat a les diferents competicions podem dir que han seguit un línia normal, com sol passar amb els equips base: un any tens una bona forçada de jugadors que són competitius i els següents no són tan bons, però per regla general podem dir que, a pesar de les dificultats que quasi cada any tenim per a poder formalitzar alguns equips, el resultat final no ha estat dolent. Enguany mateix, veiem que l'equip juvenil i l'infantil han estat lluitant sempre per als primers llocs de la classificació, i el juvenil en algunes jornades ha aportat jugadors al primer equip.

Quant a la situació de l'equip de Preferent, hauríem de fer una mica d'his-

Foto Fornés

Foto Fornés

El President amb l'autor del gol de la victòria, Pep Lluís Jaume

tòria. Quan la junta directiva es va fer càrrec del destí del club, aquest acabava de descendir de la 3ª Divisió a la 1ª Regional Preferent, i això sempre implica que tant els jugadors com els mateixos afeccionats quedin una mica decebuts; per això, la nova junta directiva tenia una idea clara del projecte que volia dur endavant i es va començar a treballar cap a aquesta línia, que no era altra que fer un equip on hi poguessin jugar el màxim de jugadors llorencins i es va fer tot el possible per recuperar aquells que estaven jugant a altres equips, si bé per causes personals de cada un d'aquests jugadors la seva incorporació no va ésser possible. Així i tot, era la primera vegada en molts d'anys que l'equip estava format quasi en la seva totalitat per jugadors llorencins. Aquest primer any, després d'una excel·lent temporada, l'equip es va classificar per a jugar la lligueta d'ascens a 3ª Divisió, però un nefast arbitratge en el camp de Santa Margalida no va permetre aconseguir-ho.

Una vegada acabada la temporada, alguns jugadors llorencins ens comunicaren la seva decisió de no seguir jugant; era el primer símptoma que el projecte de jugar només amb jugadors llorencins a Sant Llorenç era molt difícil de poder-se dur a terme.

La segona i la tercera temporada, els resultats no foren dolents i estàrem a molts pocs punts de poder tornar jugar la lligueta d'ascens. Però ja ens veiérem obligats a incorporar jugadors no nascuts al nostre municipi, ja que cada temporada tinguérem alguns jugadors que deixaren la pràctica del futbol de competició i, finalment, en aques-

ta temporada que ha finalitzat també hi ha hagut baixes de jugadors locals per deixar la competició, abandonant el futbol competitiu, si bé és ver que cada any s'havia intentat recuperar per al club els jugadors llorencins que jugaven fora de Sant Llorenç, i es pot dir que, llevat de qualche cas que per voluntat personal del jugador no ha estat possible, avui tots els jugadors llorencins juguen amb el nostre equip. I per altra banda, també podem dir que cada temporada s'ha convidat els jugadors que acabaven de juvenils a incorporar-se al primer equip; a vegades això ha estat possible i altres no, en aquest darrer cas ha estat bàsicament per motius d'estudi. La veritat és que el projecte que vàrem iniciar ara fa quatre anys, el temps ens ha demostrat que a un poble com Sant Llorenç és molt difícil que es pugui dur endavant perquè no hi surten prou jugadors i aquests moltes vegades no tenen un mínim desitjable de qualitat esportiva per afrontar un campionat o un mínim de paciència per esperar la seva oportunitat. Per tant, en aquest aspecte, si bé s'ha intentat, al final la realitat s'ha imposat.

Això no voldria semblés una crítica als jugadors que no han volgut seguir jugant, tots tenen els seus motius i s'han de respectar.

Ara, i després de lluitar durant pràcticament tota la temporada per a salvar la categoria, finalment, al darrer partit de lliga s'ha aconseguit.

Si fèiem una mica de repàs del que ha estat aquesta lliga, ens adonarem que -ja va començar fa dues tempo-

rades-, el Cardassar sembla que ha estat víctima d'una persecució arbitral ferotge, semblant a la que té enguany el Mallorca, com són els casos dels partits a s'Arracó, a sa Pobla, a Andratx, a s'Arenal, amb el Collerense dins ca nostra, amb el Pla de na Tesa, dins el camp del Murense, on ens tregueren tres jugadors fora, dins ca nostra amb l'At. Rafal, etc. Si fèiem càlculs, ens adonarem que per mor d'aquests mals arbitratges s'han perdut entre dotze i quinze punts. Però qualcú podrà dir "què és que la directiva no s'ha equivocat cap vegada o que l'equip sempre ho ha fet de meravella?" Naturalment que ens hem equivocat i que hem comès errors, el principal, penso, és no haver cessat l'anterior entrenador molt abans, quan vèiem que la connexió entre ell i els jugadors era totalment inexistente. I que l'equip també ha fet algun partit dolent, clar que sí. Però estem segurs que si haguéssim pogut trobar una alternativa a l'entrenador unes quantes jornades abans, la situació no hagués estat la mateixa. Però a vegades un no s'adona del mal fins que aquest ja ha fet estralls i això ha estat el que ens ha passat, i aquesta junta assumeix col·lectivament aquesta i altres equivocacions que es puguin haver fet.

Acció econòmica

Finalment, cal dir que la situació econòmica no és dolenta, més bé tot el contrari. S'ha treballat bastant, tant per

(Passa a la pàg. 25)

Foto Fornés

Jaumet: Bon vespre a tothom. I a més de bo, an es parèixer també serà llarg, perquè si a més de lo habitual voleu esbrossar sa història des darrers quatre anys del Carde, sa cosa va per llarg, però tranquils, si tots heu sopat, resistirem.

Xesc: Idò abans de començar voldria que parlàssim un poc de sa moguda des PP, perquè s'està posant molt interessant. Què vos pareix que es d'abans se vulguin llevar de damunt en Rajoy? I que es seus antics contraris, com en Gallardón, demostrin una adhesió inquebrantable?

Julià: Per a mi es problema és clar: en Rajoy va ser imposat per n'Aznar i, clar, mentres no s'ha botat cap retxa de ses seves, ni ell ni es seus més fidels addictes han dit res. Però en es moment que en Rajoy ha volgut reivindicar sa seva personalitat, es primer contrari ha estat es gran dictador i quan ha donat es sus, tots es caçadors més dretans han començat sa cacera. Però per lo vist no serà peça fàcil, perquè més d'un té ganes d'alçar sa coa.

Jaumet: Tu creus, Julià, que amb sos caçadors reals i amb comandera, com en Zaplana, n'Acebes, n'Oreja, en Rato, n'Astarloa, en Pujalte, n'Aguirre, na San Gil, entre d'altres, no el fotran? O confies en sos costats com en Gallardón?

Xesc: Tu que ets més analític, Julià, podries xerrar d'aquesta adhesió tan inquebrantable d'en Gallardón, ell que era *es roig* de sa pandilla i, per tant, s'apostat.

Julià: Probablement en Rajoy no deu estar tan lluny de ses seves idees, com va aparentar aquests darrers anys. O això esper jo, no crec que ho faci per fer sa pilota.

Ramon: També podria ser que en Gallardón tengués por de perdre sa cadira, i fent sa pilota an es quefe la conservàs...

Jaumet: Des nostros se n'ha de parlar gens, o amb quatre pactes inconfessables s'aturarà es trull i demà fara vuit dies?

Julià: No, aquests són tan venjatiu i els sap tant de greu haver perdut ses eleccions que els impossibilita fer pactes. Només saben dir beneitures, com que es govern té sa culpa d'es metro, de sa crisi mundial, de no tenir pressupost... i moltes més provocacions. Només és una opinió.

Tomeu: No sé qui va dir que no mos feien ni puta cas, idò no sé si és casualitat o que mos llegeixen, però ja s'ha llevat sa direcció obligatòria des carrer Ponent, i s'ha posat en es Lepant, com demanàvem.

Ramon: Meiam si duim sort amb aquesta: davallant sa costa d'en Corem, a l'esquerre totduna que comença, falten dues rajoles i ja hi he vist dues dones i molts d'al·lots de genolls. De ses motetes en parlarem un altre dia.

Mariano: Jo volia explicar, segons unes amigues, sa diferència de tenir o no parella: Si no en tens, quan vas an es llit amb un altre, primer ell a poc a poc te despulla i després de quatre jocs fos ficau dins es llit; si tens parella, te'n vas an es llit, et despulles, esperes i si dus sort...

Tomeu: Quan ets jove no tens temps, i quan ets vell no en tens ganes. Sense pa i dones se pot viure, sempre que tinguís coques i femelles joves. Entre poc i massa sa mesura passa.

Ramon: S'ase va dir orellut an es porc. Ca magre tot son puges. Qui vol peix que se bany es cul.

Xesc: Qui compta s'erra. A qui li has de dur dinar, no li planys es berenar. De sa feina surt es profit; i es cansament.

Jaumet: Ara ja podem parlar del Carde; jo xerraré des principi, com instigador que vaig ser. Un grapat de joves ex-jugadors, després de moltes reunions varen formar s'actual directiva. Set o vuit joves llorencins se varen comprometre i, com que quasi tots havien jugat a tercera, es primer any tot varen ser alegries i èxits, tant com per poder anar a sa lligueta, que jugàrem contra el Menorca i l'eliminàrem després de dos o tres dies de festa per Ciutadella. Sa pròxima eliminatòria ja no va ser lo mateix i s'àrbitre mos va fer un *traje*. S'any següent, p'es motius que sia, es resultats no varen ser es mateixos i com que ets xerradors de sempre no han entès sa política de sa directiva, començaren ses queixes destructives.

Ramon: Com que se varen seguir retirant jugadors llorencins i des juvenils se'n pogué aprofitar poca cosa, l'equip cada any va quedar un poc més enrera, però com que sa idea era que jugassin es d'aquí, malgrat tenir dobbers canviaren de política, donant peu a ses crítiques d'es de sempre.

Xesc: Per jo, en contra de s'opinió des de sempre, aquesta directiva ha fet una bona labor, principalment en lo social i en lo econòmic: s'han augmentat ets equips de base, s'ha netejat s'economia i s'han fet moltes reformes, però com que no s'ha pujat a tercera i sa darrera temporada s'han salvat de miracle, aquesta gent que tant estima el

Carde només frissava d'acabar.

Julià: No estic massa fort en so tema, però després de sentir tants de comentaris negatius quan me pensava que se feia una bona feina, he procurat posar-me al dia; fins i tot un entrenador veterà em va dir: Quan un està desinteressadament davant una institució esportiva, maldament t'hi deixis es...per fer-ho be, seràs criticat, perquè hi ha una gent tan pobra d'esperit que si els lleven això no queda res. Però en més de trenta anys d'estar ficat en aquest trulls no m'hi havia trobat mai. Ja començaren es primer any amb en Mateu, que era s'entrenador ideal per dur a terme sa política de sa directiva. Veurem com acabarà s'assumpto, perquè des crítics no se'n presentarà cap; aniran a crícticar una altra cosa.

Ramon: Aquesta temporada an el Carde li ha passat de tot: començaren amb sa negativa d'en Torreblanca de seguir entrenant (aquí va fallar sa directiva, perquè va insistir fins an es darrer moment) i an es final s'hagueren d'aferrar a un principiant. Després, un grupet de set o vuit àrbitres decidiren fer sa puta an el Carde i sa directiva va haver d'anar a parlar amb so seu president i se va arreglar un poc, però si no... Després tengueren es casos d'en Pedro Mas, en Hassis, en Toni Cabre, en Biel Antoni... Llavors sa sort no va acompanyar fins es darrer segon des darrer partit.

Tomeu: Recordau-vos com en es partit contra el Pollença se jugà tot a una carta i si perdia ja estava descendit. En vista de sa necessitat de guanyar, sa directiva va crear un ambient de festa pes públic i s'entrenador una mentalització total an es jugadors, se va disputar un partit intens, emocionant i amb *suspense*, perquè es resultat no se decantà a favor del Carde fins an es temps de descompte. Però, com a ca magre tot són puges, sa festa quasi acaba en drama, perquè sense motius aparents un des públic va agredir es nostro entrenador.

Ramon: Com? Un des nostros va agredir s'entrenador? Jo puc entendre sa tensió a un partit com aquest, fins i tot que peguin a un contrari (ho comprenc, però no ho justific), però agredir un des nostros... En fi, jo m'ho faria mirar. A altres aficions quan una cosa no agrada se presenten per arreglar-la o passen; aquí no: com es ca de s'hortolà, ni boixa ni deixa boixar.

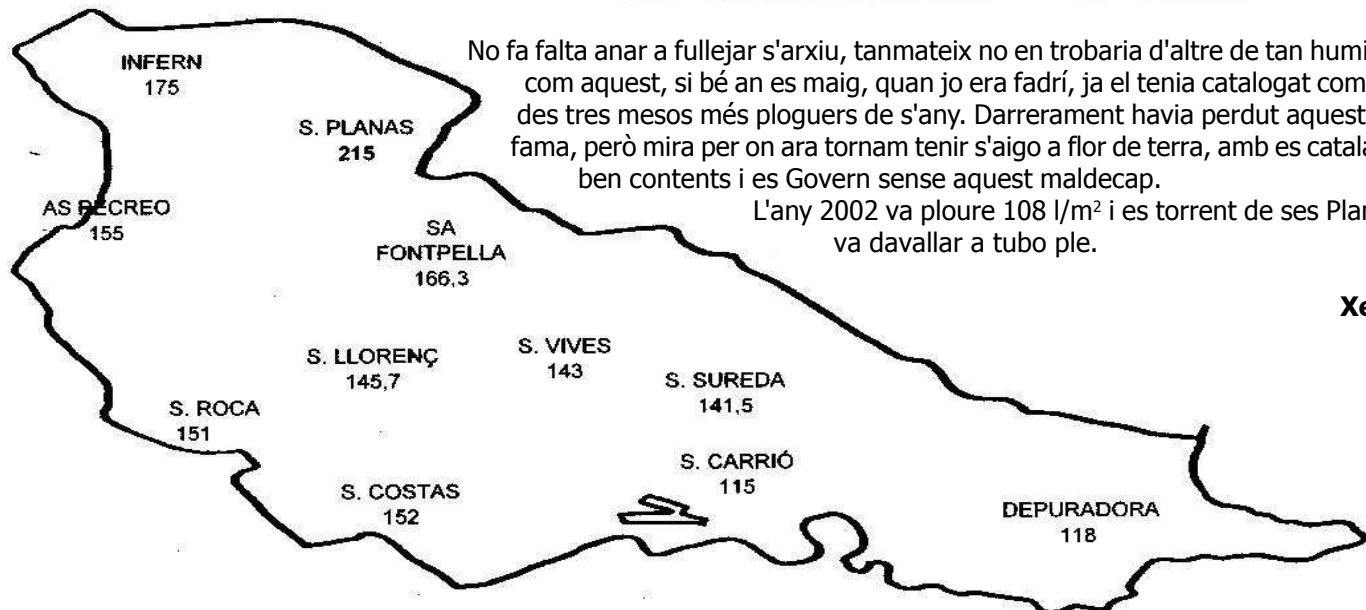
Jaumet: Hem quedat bé, eh? Jo i tot m'he embolicat en so futbol!

El temps de maig

31 (159)

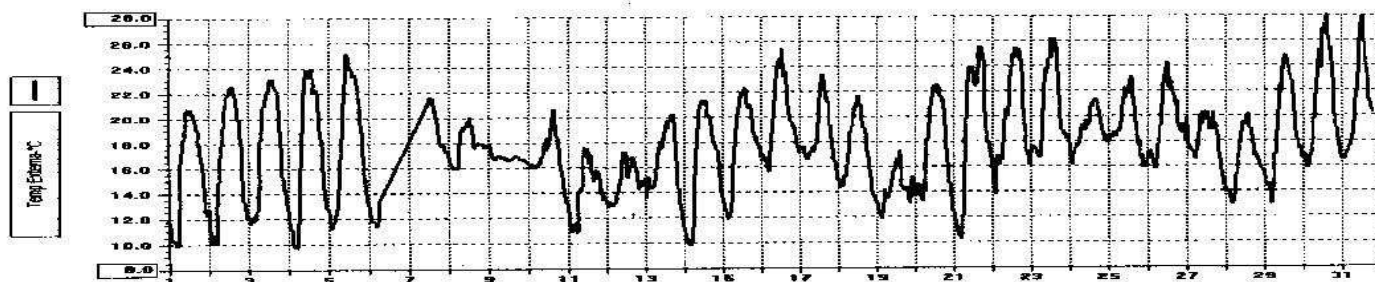
cel serè: 13	cel var: 6	cel núvol: 12	tempestes: 6	granís: 0	boires: 2	gelades: 0	264 l/m2
DIRECCIÓ DOMINANT DEL VENT: llabeig	TEMPER. MÀXIMA 28,2 °C	TEMPER. MITJA 17,8 °C	TEMPER. MÍNIMA 9,6 °C	RECORREGUT DEL VENT EN UN MES 3.943 Kms	VEL. MÀX DEL VENT, A S. LLORENÇ 40,4	VEL. MÀX DEL VENT A S. FONTELLA 62 K/h.	pluja acumulada pols d'Àfrica aquest mes na feta mes de 8 dies.

No fa falta anar a fullejar s'arxiu, tanmateix no en trobaria d'altre de tan humit com aquest, si bé an es maig, quan jo era fadrí, ja el tenia catalogat com un des tres mesos més plouers de s'any. Darrerament havia perdut aquesta fama, però mira per on ara tornam tenir s'aigo a flor de terra, amb es catalans ben contents i es Govern sense aquest maldecap.

L'any 2002 va ploure 108 l/m² i es torrent de ses Planes va davallar a tubo ple.

Xesc

M A I G 2 0 0 8	Es una sort començar s'estiu amb sos pous plens d'aigo, encara que mai plogui a gust de tothom						
							145,7

LA FAM en majúscules

Tomàs Martínez

Fa poc més d'una dècada que es varen posar de moda els biocombustibles. Carburants obtinguts a partir de cereals i altres plantes cultivades expressament amb aquesta finalitat. L'objectiu era clar: reduir el consum de combustibles derivats del petroli, abaratir els preus dels carburants i encetar una alternativa ecològica en la producció de carburants i en la lluita contra el canvi climàtic.

La Unió Europea i els Estats Units d'Amèrica del Nord apostaren per aquestes polítiques i posaren a l'abast de les petrolieres ajuts per a les inversions necessàries per a la construcció de plantes de producció de biodiesel i bioetanol, i subvencions als agricultors per destinar les terres al cultiu de plantes: blat de les Índies, soja, canya de sucre, etc, que processades degudament permetien posar en el mercat uns productes més barats i ecològics que els obtinguts dels derivats del petroli. Només a Espanya es posaren en marxa una setantena de plantes processadores de bioetanol o de biodiesel.

Com en els contes, tot era de

color de rosa. Les administracions públiques treballaven de valent per reduir l'impacte del canvi climàtic, les empreses del petroli diversificaven la seva oferta, els agricultors tornaven a llaurar i cultivar els camps, el consumidor havia de notar una baixada del preu dels carburants, ... però, tota acció provoca una reacció, el pèndul es mou perquè va d'esquerra a dreta i de dreta a esquerra, tot no podia ser tan perfecte ...

Hartmut Michel, premi Nobel de Química l'any 1988 declarava el 2007 que els biocombustibles no contribuïen a frenar el canvi climàtic i plantejava que l'ús de fertilitzants i pesticides, el gran ús de la maquinària i el propi procés d'obtenció del biodiesel, acabava aportant a l'atmosfera major quantitat de CO² que la que emeten els motors dels cotxes de gasolina o diesel. També els ecologistes apuntaven que l'afany de cultiu de la terra estava provocant tals indiscriminades d'arbres, la qual cosa ens duia cap a la desforestació. En els darrers cinc anys el Brasil ha desforestat 30.000 Km² d'àrees boscoses. L'organització no governamental Inter-món alertava de la substitució de cultius, de l'ús de terres fèrtils per a la producció de matèria prima per als biocombustibles i de la incidència que aquests fets podria tenir sobre la població de les regions del món menys desenvolupades.

Mentre per les ciutats del denominat primer món circulen autobusos que funcionen amb biodiesel, a Madrid ja se'n poden veure 400, al tercer món esclata l'alarma: els preus dels aliments de primera necessitat, cereals bàsicament, han pujat una mitjana del 45% en només tres anys (2005-2008), la producció d'aliments bàsics destinats a l'alimentació ha disminuït i la fam s'està apoderant de moltes de persones i molts de països. La civilització del segle XXI no pot o no vol impedir que morin milions de persones per manca d'aliments.

Algunes veus s'han

aixecat en defensa dels biocombustibles i han denunciat que la llet i els seus derivats, l'oli, el sucre, el cotó o la carn també han pujat els preus de manera alarmant i no són productes que es destinin a la producció de biocarburants, el blat, per exemple, ha augmentat el seu preu en un 218% en dos anys.

Segons l'OCDE, en el món hi ha 440 milions d'hectàrees de terres cultivables que es podrien destinar a producció d'aliments o a cultius bioenergètics. L'ONU considera que la producció de biocarburants pot ser la salvació de països en fase de desenvolupament i la FAO ha alertat que la fam s'està convertint en una pandèmia de dimensions incalculables i del perill d'explosió de conflictes socials a molts de països.

Pareix evident que la lluita contra el canvi climàtic ha de ser una prioritat, que la investigació per trobar nous models de carburants alternatius també ha de ser una prioritat, però la prioritat màxima, moralment indefugible, és evitar que mentre en el primer món tudem els aliments, persones com nosaltres morin pel simple fet de no poder posar-se un tros de pa a la boca.

